

וטהר לבנו

חידושים וחיזוקים

תולדות

העלון הזה תרם ידידי האמיתי שחזר לפני שנים בתשובה שלימה. ולצערי לאחרונה חלה במחלה ועבר ועובר טיפולים קשים. הוא צדיק שנלחם להיות קדוש וטהור ולזכות את הציבור, ובמשטרה שם פעלו, הוא מהדר ללכת עם ציציות בחוץ להפיץ קדושה בעוז ולתפארת!!

אנא למדו והתפללו לרפואתו השלימה

שמשון בן שרה

כֹּסֶף אֶזְרוֹל קֶטֶב לְאֵל אֱלֹהֵי אֲרָצְנוֹתָ אֲפֻרָה כִּי הִסְכֵּנוּ אֲדוּרֵי טוֹרֹן לִי לְהַאֲזִין אֶזְרוֹל 6 וְזוֹת
אֵימֵנו קְבוּרָה, מִיָּנֵה מִשְׁחֹרֵךְ אֵיטָא לְדַבְרָא מִגִּיבָה וְלִהְיוֹרֵי ב' י"ח תש"ן

עזור והשתתף בהדפסת מהדורה חדשה של ספרי "וטהר לבנו"
שמרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי מצטרף לברכה
ומעיד בכתב - שהספר "מעורר מאוד"
ליראת שמים, למידות טובות, וללימוד תורה

ומרן שר התורה, בקבלתו הספרים שר כמה פעמים בהתלהבות:
"וטהר לבנו בתורתך ודבק לבנו במצוותיך ויחד לבנו לאהבה ולידאה את שמך"
נוסח שלא נמצא בסידורי התפילה ובמקורות

וטהר לבנו - 6 כרכים לחיזוק וזיכוי הרבים
לתרומה והנצחות, ולדמי קדימה כ 150 ₪ לסט, אנא פנו :

יוחנן ריינר 0527120333 106855@gmail.com

אני מאמין שכל שבוע שהדפסת הספר מתעכב זה משמים,
ובנתיים בס"ד נוספים חידושים לספרים, אבל תפילתי שכבר שאזכה להדפיסם ולחלקם בישראל.

וטהר לבנו - תולדות

ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק

ואולי רוצה התורה ללמד אותנו שלמרות שיש בן צדיק, כל עוד בו זמנית יש בן רשע זה פוגם בשמחה, ולמרות שאין על יצחק ורבקה שום טענה על רשעותו של עשו כי זה היה קבוע מלידה והם פעלו בכל יכולתם לשנות זאת כפי שהארכנו לכתוב בעניין, בכל זאת **"אי אפשר לשמוח"!!!**

וייתכן שיצחק המחיש לעצמו את חוסר שמחה הזו, וזה ליווה אותו שנים רבות, וגם זה דרבן אותו לנסות לשנות את הנקבע וששני בניו יהיו צדיקים, כך גם לו תהיה שמחה כפולה או שמחה כפולה ומכופלת אם אכן ישמח גם על קיום מצוות פריה ורביה וגם על בן אחד צדיק - יעקב וגם על עוד בן צדיק - עשיו, מעל לנקבע מראש.

ללמדנו שבורא עולם רוצה שנשקיע בכל כוחנו בילדינו, ולא להתיימש מהילדים גם אם לפעמים הם מאכזבים אותנו קשות, וגם אם הם גורמים לנו לשנוא אותם בגלל מעשיהם הרעים וכפיות הטובה שלהם, בכל זאת עלינו לנסות להתגבר על הקושי ועל העוגמת נפש ולהשקיע הכל להציל את בנינו וחלילה לא לפעול לא מתוך יאוש ולא מתוך נקמנות, כי אחרי הכל זה בשר משרנו ועצם מעצמנו, וברא כרעיה דאבוה, אז קדימה נשך שפתיים ותהיה אבא יהודי כדרישת התורה, ולפי הצער כך השכר!!! בהצלחה אמן ואמן.

ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק

ואימתו עליה ולכן הולד שנוצר בעת ההוא קלסתר פניו דומה לבעלה???

והביא תירוץ מהב"ח שבגרמא ב"מ פ"ז כתוב שבזמן הסעודה שעשה אברהם ביום הגמל את יצחק, היו ליצנים בסעודה שאמרו שמאבימלך התעברה שרה, ואז באמצע הסעודה נהפך קלסתר פניו של יצחק ונדמה לאברהם, וזה שימש עדות גלויה שאברהם הוליד את יצחק.

ותירוץ זה גם מתרץ מה שהקשינו קודם, שאולי יצחק היה דומה לאברהם כי שרה הייתה ממשפחתו, ומה ההוכחה שאברהם היה אביו, **והתשובה** היא שבתחילת חייו לא היה יצחק דומה לאברהם ורק בגלל הליצנים השתפנו פניו לפני אברהם. **אם** כן **יוצא** שכבר בפרשה שעברה נעשה נס ויצחק נהפך להיות דומה לאברהם, אז למה ממתין הכתוב להדגיש זאת דווקא בפרשתנו???

אלא נראה שהתורה בפרשתנו כשהיא באה לספר את עניין בני יצחק - יעקב ועשיו, היא מקדימה **"ואלה"** לחדד לנו שמצד אחד גם לאברהם היו שני בנים אחד צדיק ואחד רשע וכהסבר **השפתי חכמים**, **אבל** יש הבדל משמעותי ביניהם, כי אצל אברהם היה ברור מי הצדיק ומי הרשע, שהרי יצחק היה דומה לאברהם אביו גם בפרצוף וגם במעשים וכדברי הרד"ק, והיה ברור **שיצחק** הוא **ממשיך** דרכו של אברהם חד וחלק.

אולם אצל תולדותיו של יצחק יש שוני משמעותי, כי אצלו למרות שיש אחד צדיק ואחד רשע, כאן עדיין יש עבודה לברר מי הבן המיוחד וממשיך הדרך של יצחק, וכאן העניין לא כל כך ברור, וכפי שיבואר בקטע הסמוך.

ללמדנו, שלכל אחד יש מסלול חיים משלו ותפקיד מיוחד עבורו, ואולי זה קצת דומה לניסיון חבריך אבל לעיתים זה נראה דומה בעוד שבאמת הוא שונה בתכלית, ולכל אחד בורא עולם נותן כוחות נפש להתמודד עם תפקידו וניסיונותיו, ולא יאמר אדם אני לא מסוגל, זה שקר! כי אם בורא עולם העמידך במסגרת ובמשבצת זו אז אתה כן מסוגל.

אברהם הוליד את יצחק

אגב יהודי אברך סיפר לי שביום שישי נפל לו הסמארטפון באוטובוס - והוא בבית מגלה שזה אבד לו, והוא נכנס ללחץ איום ונורא כי היו לו חומרים מחרידים במכשיר, שאם היו פותחים את המכשיר כנראה היה גירושין מכך רח"ל. והוא התקשר אלי בפניקה ושאל אותי מה לעשות,

האדמו"ר רבי אברהם מרדכי מגור זצ"ל הביא מדרש רבה ס"ג א' על הפסוק הזה **"גיל יגיל אבי צדיק, גילה אחר גילה בזמן שהצדיק נולד"**, וביאר האדמו"ר שאבא שנולד לו בן זה כבר שמחה עבורו שקיים את המצווה שנצטווה על פריה ורביה, והיות והבן צדיק אזי השמחה כפולה, **ולפי** זה מובן כפילות התורה **"יצחק בן אברהם - אברהם הוליד את יצחק"** כי יש כאן שמחה כפולה בלידת יצחק ואת זה באה התורה להדגיש כאן.

וקשה מה ראתה התורה צורך להדגיש זאת דווקא כאן?? נכון אצל לידת יעקב לא הייתה שמחה כפולה כי נפגמה השמחה בלידת עשו, ולכן יש הבדל בין לידת יצחק ללידת יעקב, אבל למה היה נחוץ לתורה להבליט ולציין זאת.

הקשה רש"י, מדוע טרחה התורה להזכיר לנו שאברהם הוליד את יצחק, בפרט שכבר נכתב בתחילת הפסוק שיצחק הוא בן אברהם?? **ומתוך** רש"י, שבורא עולם צר את צורת פני יצחק שידמה לצורת פני אברהם, מפני הליצנים שאמרו מאבימלך התעברה שרה, ומחמת הדמיון העידו כולם שאברהם הוליד את יצחק.

ולכאורה גם לוט אחיינו של אברהם היה דומה מאוד לאברהם כפי שמופיע ברש"י ע"פ המדרש בפסוק **"אנשים אחים"** בפרשת לך לך, ואם כן אין כאן ראייה שיצחק הוא בנו של אברהם, שעדיין ייתכן לטעון שיצחק הוא בנו של אבימלך, ומה שהוא דומה לאברהם זה בגלל ששרה הייתה אחיינית של אברהם?? **לכן** צריך להוסיף כדברי המדרש **רבה ס"ה ט'** שפני יצחק היו כל כך דומים לפניו של אברהם עד כדי כך שלא היה ביניהם הפרש בכלל, ולכך ביקש אברהם היכר של זקנה בכדי שיפרידו ויבחינו בינו לבין בנו יצחק.

ועדיין יש לדון, שהרי לכאורה הפנים של יצחק כבר דמו לפניו של אברהם עוד לפני פרשתנו שבתחילתה מדברת על התקופה בה היה יצחק בן 40, הרי גם לפני העקידה היה צורך שיצחק יהיה דומה לאביו אברהם, בכדי שהליצנים לא יאמרו שלא היה כאן ניסיון לאברהם, כי אברהם שש לשחוט את יצחק בגלל שהוא ממזר. **ואכן** מצאתי במדרש **תנחומא**, שמשעה ששרה נלקחה לבית פרעה או אבימלך קבע הקב"ה שכל בן יהיה בדמות אביו, כדי שידעו כולם שיצחק הוא בנו של אברהם.

וגם ראיתי שהט"ז בדברי דוד על התורה מקשה מה ההוכחה שקלסתר פניו של יצחק דמה לאברהם, הרי כתוב בגרמא שכל אישה שמזנה היא מהרהרת בבעלה בשעת הזנות

וטהר לבנו - תולדות

איזה הקלה שמעתי ממנו, ברוך ה' ברוך ה' הוא אמר בהתלהבות של שמחה שוב ושוב, אבל אמרתי לו נו ומה עכשיו?? הוא התחיל להגיד לי תשמע אני מתחיל לפתוח דף חדש בלי שטויות וחטאים יותר במכשירי - בשום פנים ואופן.

אמרת לו, לא ידידי - נכשלת, הרי הסכמת שיתפוצץ המכשיר, וזה עדיף מעצת היצר שכבר קירר אותך כי נרגעת, ובי"ה זכיתי לשמוע קול ניפוץ של מכשירי המוכשר.

נלמד אנו לעצמינו, כמה עלינו לשמור שלא נפרק את משפחתנו בחטאים, של רגע והבל רוח, בושה וכלימה, אלא אדרבא נקדש שם שמים באמת, ונהיה קדושים בסתר ובגלוי כך שיוצאי חלצינו יתגאו בנו.

ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה'

במדרש כתוב על המילה "ויעתר" – ששפך תפילות בעושר, ולכאורה לא מובנת כוונת המדרש "בעושר"??

שהתחנן שההבטחה שיהיו לו ילדים תהיה כלולה בזה שמרבקה תתקיים ההבטחה.

ויתכן שזה כלול במה שכתב רש"י שנעתר לו ה' ולא לה, כי אינה דומה תפילת צדיק בן צדיק לתפילת צדיק בן רשע, ולכאורה צדיק בן רשע התעלה הרבה מעל אביו ויש להעריכו לכאורה עוד יותר מצדיק בן צדיק שלא התעלה (הרבה) יותר מאביו??

ואולי דווקא בגלל שליצחק הצדיק הייתה הבטחה שממנו יצא המשך זרעו של אברהם וממנו יצא עם ישראל, אם כן כביכול לצדיק כזה יש בעלות על ילדיו, ולכן רק הוא יכל לקבוע שילדיו יהיו מצדקת בת רשע, ולא להיפך.

ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה'

במדרש כתוב על המילה "ויעתר" – ששפך תפילות בעושר, ולכאורה לא מובן כוונת המדרש "בעושר"??

ואולי זו כוונת המדרש שהתפלל בעושר, דהיינו שליצחק כביכול הייתה "עשירות" ולא הייתה חסרה לו תפילה על ילדים, כי הייתה לו הבטחה, ולכן כעשיר יחשב לעניין זה, אבל הקב"ה שמח בתפילתו שלמרות שלו יש הבטחה בכל זאת הוא דואג לאחר ולא רק לעצמו, ובפרט שהתחנן שההבטחה שיהיו לו ילדים תהיה כלולה בזה שמרבקה תתקיים ההבטחה.

ויעתר לו ה'

ואולי יש לו לכל צדיק בן צדיק יותר כוח לבקש דור שלישי של צדיקים, שכך יתמלא הרצף של 3 דורות צדיקים, וכך יתקיים הפסוק "לא ימושו מפיד ומפי זרע ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם", והוא כעשיר בתפילתו שיש לו על מה לסמוך בתפילה.

בן צדיק ובן רשע – המשך

ובעצם למה היה בן רשע לאברהם ויצחק?? למה דווקא לאבות הקדושים בתחילת בניית עם ישראל למה היה להם להתחיל עם צער ועוגמת נפש על בן רשע, הרי אברהם אבינו מת 5 שנים קודם זמנו שלא יצטער על נכד שמתקלקל!!!! **ואם** כן למה היה לו לאברהם אבינו בן רשע – ישמעאל שסבל עוגמת נפש ממנו במשך שנים רבות עד שחזר בתשובה בסוף ימיו של אברהם??

ויתכן, שזה שימש טענה טובה ללמד זכות על עם ישראל, אבא יקר! אבא רחום! אבינו מלכינו רחם נא עלינו, ותאהב אותנו גם אם אנחנו רשעים, כמו שאבות האומה אברהם ויצחק היה להם בן רשע שהלך נגד דרכם ונגד השקפת

והוא הבטיח שהוא ממש מתחרט ומקבל על עצמו דף חדש, שאלתי אותו מה אתה מעדיף שימצאו את המכשיר ויפתחו ויתקשרו אליך או שזה ידרס וילך לאבדון בקיצור יחס טוטאלית?? והוא ענה לי הלוואי שזה יתפוצץ בלי שאדם יפתח אותו.

אמרת לו אנא זכור מה שאמרת, ועכשיו פתח את התיק שלך ותרוקן אותו לגמרי ותהפוך אותו, והנה פתאום הוא מצא אותו את המכשיר שחשב שנפל לו באוטובוס.

נלמד אנו לעצמינו, כמה עלינו לשמור שלא נפרק את משפחתנו בחטאים, של רגע והבל רוח, בושה וכלימה, אלא אדרבא נקדש שם שמים באמת, ונהיה קדושים בסתר ובגלוי כך שיוצאי חלצינו יתגאו בנו.

והנה המשך חכמה הביא את דברי הרשב"ם ש"לנוכח אשתו" הכוונה בשביל אשתו, וביאר דבריו שליצחק הייתה הבטחה שממנו יהיה ילדים והמשך לאברהם אבינו ככתוב "וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לזרעו אחריי", ולכן כל תפילת יצחק הייתה שמרבקה יהיה לו ילדים, וכן מפורש במדרש רבה ס"ג ה' שהתפלל שכל בניו שאתה נותן לי יהיו מן הצדקת הזו.

ואולי זוהי כוונת המדרש שהתפלל בעושר, דהיינו שליצחק כביכול הייתה "עשירות" ולא הייתה חסרה לו תפילה על ילדים, כי הייתה לו הבטחה, ולכן כעשיר יחשב לעניין זה, אבל הקב"ה שמח בתפילתו שלמרות שלו יש הבטחה בכל זאת הוא דואג לאחר, ולא רק לעצמו, ובפרט

והנה במשך חכמה הביא את דברי הרשב"ם ש"לנוכח אשתו" הכוונה בשביל אשתו, וביאר דבריו שליצחק הייתה הבטחה שממנו יהיו ילדים והמשך לאברהם אבינו ככתוב "וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לזרעו אחריי", ולכן כל תפילת יצחק היה שמרבקה יהיו לו ילדים, וכן מפורש במדרש רבה ס"ג ה', שהתפלל שכל בניו שאתה נותן לי יהיו מן הצדקת הזו.

ויתכן שזה כלול במה שכתב רש"י שנעתר לו ה' ולא לה, כי אין דומה תפילת צדיק בן צדיק לתפילת צדיק בן רשע, ולכאורה צדיק בן רשע התעלה הרבה מעל אביו, ויש להעריכו לכאורה עוד יותר מצדיק בן צדיק שלא התעלה (הרבה) יותר מאביו??

דאית מפרשים שכתבו תשובה אחרת על השאלה הקודמת, שלכן מודגש שוב שאברהם הוליד את יצחק למרות שהדברים ידועים ומפורסמים, כי שוב היה גל של ליצנות שטענו שיצחק נולד מאבימלך.

וטענתם הייתה, שהרי יצחק הוליד בן אחד צדיק ובן אחד רשע, ולכן טענו שהצדיק יצא מכוח שרה הצדיקה והרשע יצא מכוח אבימלך הרשע.

לכן מעידה התורה "אברהם הוליד את יצחק", שתראו כמה דומים הם וכאמור, ובכל זאת יש לו בן אחד רשע, כי רוב הבנים דומים לאחי האם, ולבן הרשע היה אח של רבקה.

וטהר לבנו - תולדות

אהבת!!! ענה לו אברהם שגם ישמעאל הוא בן אהוב!!!
וזאת למרות שניסה לקלקל ולרצוח את יצחק!!!

וגם יצחק כתוב מפורש שאהב את עשיו וביקש לברכו לפני מותו, וזאת למרות הצער ועגמת הנפש שגרם לו, ונשיו של עשיו שהקטירו לעבודה זרה בבית הקדוש של יצחק!!!

עולמם ועשה להם הרבה צער ועצב וכאב לב, ובכל זאת הם אהבו אותם.

הנה על ישמעאל בגיל 50 למרות שניסה לקלקל את יצחק בעריות וגם לרצוח את יצחק כפי שכתב רש"י בראשית כ"א ט' בכל זאת בעקידה כשאמר הקב"ה לאברהם "בנך אשר

ובעצם זה פתחון פה בוודאי לאבותינו הקדושים שילמדו עלינו זכות בכל מצב בו נהיה, שהקב"ה יאהב אותנו גם במצב של ירידה עצומה בעבירות!! והיה שווה לאבות לסבול מבן רשע רק בשביל הלימוד זכות הזו על רשעי עם ישראל.
וחוץ מזה יש ללמוד מזה, שאם חלילה יש בן שנכשל מדרך החינוך והתקלקל ויצא לתרבות רעה, חלילה להורים להיכנס למשבר ויאושו מוחלט, כי גם לאבותינו קדושי עולם קדשי הקדשים היה בן אחד רשע ומקולקל.

נכון שעלינו לעשות כל שביכולתנו לא להגיע חלילה למצב כזה, שהרי חיי אברהם נחתכו בכדי לא יראה בקלקול נכדו, אבל אם בכל זאת זה קרה אל יאוש! המשך בכל דרך להציל את הנופל ויש עוד דרכים!!! וגם תתעודד ותשקיע ביצחק שלך!! ותשקיע ביעקב שלך!! העולם עדיין לא קרס, עדיין יש לך להמשיך בעבודה ובתפקיד החשוב בחיים!!!

ורב יעבד צעיר

ולפי זה אכן הנבואה לא הייתה חדה וברורה לחלוטין, כמו שהייתה חדה כלפי ישמעאל ששם הייתה נבואה ברורה שהוא יהיה פרא אדם, ושביצחק יקרא לך זרע, ואילו כאן כביכול היה מקום לשנות את מצב, שלא ברור האם הצעיר בגיל הוא הממשיך, כי יתכן שהכוונה לקצת??

ומי יודע מי יהיה הרבה ומי הקצת??? וגם קצת במה, בכסף?? בעבירות?? במצוות?? **ודווקא** בגלל שהדברים ניתנו בערפול מסוים הבינו ההורים יצחק ורבקה שאולי יש מקום לשנות ולתקן, ששני הבנים יהיו צדיקים, כי מי מסוגל להתיימשך מבן שהוא בשר מברשו?? וכפי שנראה בהמשך.

כאמור קודם בתולדותיו של יצחק למרות שהיה ידוע לכאורה בנבואה שיש בן אחד צדיק ובן אחד רשע, עדיין יש עבודה לברר מי הבן המיוחד - מי הממשיך דרכו של יצחק, וכאן העניין לא ברור כל כך. **שהרי** נאמר "ורב יעבד צעיר" ולכאורה צריך עיון למה לא נכתב דבר והיפוכו "גדול וקטן", כמו שאמרה רבקה בסוף הפרשה?? ואם כן שייכת "וגדול יעבד קטן"??

בפרט שהמילה "רב" המשמעות שלו יותר למושג הרבה, וממילא צעיר ישתמע לא בגיל אלא קצת בכמות, וכמו שכתבו בדעת זקנים לבעלי התוספות, ואולי להיפך שהסוף ילמד על המילה הראשונה, שצעיר זה דווקא כפשוטו - צעיר בגיל, וממילא רב יהיה במשמעות של מבוגר בגיל.

ללמדנו, שלפעמים דווקא אי הבהירות ודווקא מצב הספיקות זה מה שנותן הזדמנויות חדשות להצלחות מעל המתוכנן, רק אל תתבלבל ואל תתחמק בגלל הספיקות והטשטוש, כי מכל מצב אפשר למצוא גם את החלק הטוב רק חזק ואמץ, ודע שעל התאמצות בורא עולם נותן שכר ולא רק לפי התוצאות, ולפי הצער כך גדול השכר, ושוב רק חזק ואמץ ליבך וקווה אל ה'.

שני גיים/גויים בבטנך

המשניות "ששה סדרי משנה" [שבעשירותו היה ביד רבינו הקדוש להחזיק תלמידי חכמים שהתעסקו בכתיבת המשנה], וגם יש דעות שאנטונינוס התגייר בסופו של דבר.

אמנם זה רק תחילת הנבואה, ורק אחרי זה יש את הפרידה ואת ההשתלטות של "רב יעבד צעיר", ולכן הבין יצחק שעדיין יש מקום לתקן ולשפר את עשיו, ולנסות שיהיה כתחילת הנבואה ולא כסופה.

וייתכן, שלכן הגמרא הביאה בדווקא את הדוגמא של המותרות שהיו בשולחנם - צנון וחזרת כל ימות השנה, כי ידוע מאמר הגמרא שרבי בסוף חיייו הרים ידיו הקדושות למעלה והעיד בעצמו שלמרות כל העשירות שהייתה לו, ולמרות כל הנאות העולם שהיו זמינות על שולחנו.

בכל זאת הוא לא נהנה מהעולם הזה אפילו באצבע קטנה, ולכן כינויו "קדוש", כי התגבר על יצרו ברמה בלתי ניתנת להשגה, כי להתנור כל הזמן ממה שזמין לך ממש זה קשה. **ואולי**, כאשר עם ישראל יהיו קדושים יהיה להם שפע זמין, ובכל זאת לא ינצלו זאת להנאות הגוף רק להפיץ תורה כמו שעשה רבי, **ייתכן** שזה ישפיע על עשיו ואדום של דורנו שיהיו לעזרת ישראל וידידי ישראל ולטובתם.

כתב רש"י - שני גויים בבטנך - גיים כתיב, כמו גאים, אלו אנטונינוס ורבי שלא פסקו מעל שולחנם לא צנון ולא חזרת לא בימות החמה ולא בימות הגשמים (ע"ז יא).

ולכאורה תמוה, שהרי המסר העיקרי היה שיש אחד צדיק ואחד רשע, אז מה העניין להזכיר שיש את רבי ואת אנטונינוס שהיו חברים זה רבן של ישראל וזה קיסר רומי שאהב את רבי?? הרי זה סותר את עיקר הנבואה?? **וגם** מה העניין להזכיר שהיו להם מותרות ופינוקים של צנון וחזרת כל השנה כסמל של עשירות שאפילו ירקות שהם לא בעונה גם כן היה להם קבוע מחמת עשירותם המופלגת??

ונראה לתרץ, שאכן כאן במילה "שני גיים - גאים" היה פתח לתקן את עשו שגם הוא יהיה צדיק, ושיחיה בשלום עם יעקב הצדיק. **והדוגמה** לכך הייתה וכפי שהביא רש"י "רבי ואנטונינוס", שהם חיו לאחר תקופה של גזירות השמד, שבהם נרצחו באכזריות עשרה הרוגי מלכות ומתוכם נשיא ישראל וכהן גדול ורבי עקיבא על ידי ממלכת רומי הרשעה.

ואכן בזכות הידידות הגדולה והעשירות המופלגת של שניהם הצליח רבי הקדוש לנצל פרק זמן זה לחבר את

ללמדנו, שלהסתפק במועט, זה שלמות של יהודי!! נכון, עשירות זה דבר נפלא, אבל זה בתנאי שמתמשים נכון בכסף, דהיינו להשתמש בכסף רק למצוות וללימוד תורה ולחינוך הילדים ולהפצת תורה ולצדקה וגמילות חסדים, כי כידוע ניסיון העושר קשה יותר מניסיון העוני.

וטהר לבנו - תולדות

כי כאשר יש לך אפשרות זמינות להשתמש לרעה ואתה מתאפק ומשתמש בכסף רק לטובה, זוהי דרגה גבוהה ומזה תתעלה למעלה ודרגת הקדושה שזה להשתמש אך ורק לטובה וגם לא לפינוקים והנאות ומותרות אפילו הכשרות והמותרות, ואכן כתוב מפורש "קדש עצמך במותר לך".

וגם היום שיש זמינות עצומה לחטוא וליפול לשאול תחתיות, ולפעמים באמת ובכנות גם בלי כוונה נכשלים וחייבים בבת אחת המון כוחות נפש ותעצומות נפש להתגבר על היצר שקפץ פתאום מולנו, ולא פלא שגדולי ישראל מכל החוגים דורשים ומחייבים להתרחק מכל המכשילים וכידוע, ואכן היום הניסיון קשה פי כמה וכמה מאשר פעם, כי פעם היה קשה מאוד להגיע ולהשיג טומאה.

ולכן היום אם נתגבר ונשמור על קדושתנו יכולים אנו לגרום שעשיו ויוצאי חלציו יהיו ידידים שלנו ואולי גם יתגיירו כפי שאנטונינוס התגיייר, ובכל אופן זה יעזור לעולם התורה והיהדות כדרך שבזמן השפע והטוב שהיה בימי רבי נכתבו המשניות תורתם של כל התנאים, ונזכה לרוב טוב אמן ואמן.

ויתרצו הבנים בקרבה – המשך

ללמדך, שתשוקת יעקב לתורה הייתה פי כמה מתאוות עשו לצאת לעבודה זרה. **ואולי** לכן יעקב וכפי שנראה בהמשך הסכים לתת אפשרות לעשו להיות הבן הצעיר וממשיך הדרך, למרות שהוא מסכן את הרוחניות שלו עצמו כי ראה שתשוקתו לתורה מטבעו עצומה יותר מתשוקתו הטבעית של עשו לרע.

כתב רש"י, רבותינו דרשוהו לשון ריצה, כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרכס לצאת עוברת על פתחי עבודה זרה עשו מפרכס לצאת. **ושימו** לב לנוסח של רש"י, שאצל יעקב כתוב **"רץ ומפרכס"**, ואילו אצל עשו כתוב **מפרכס**, ולא כתוב רץ!!!

ויתרצו הבנים בקרבה, דרך ב' – המשך

ולפי זה אפשר לחדש, שגם רבקה השתדלה בכל כוחה לתקן את עשיו, שהרי עבודה זרה הייתה בכל העולם ובכל מקום ובשפע רח"ל, ואילו בית כנסת היה רק ישיבה אחת או שניים, ישיבת שם ועבר!!!

אמנם כתוב במדרש בלשון רבים **"בתי כנסיות ובתי מדרשות"**, וייתכן שכל מקום שאפילו פעם אחת למדו בו תורה או התפללו בו זה כבר קידש את המקום והשפיע קדושה ליעקב.

ורבקה השתדלה כל הזמן לברוח ממקום טומאה למרות שהיא בכל רחוב ובכל פינה, ואילו מקומות קדושים היה עליה לחפש בנרות, ובכל זאת היא מצאה והתעכבה שם, בכדי לצמצם את יצרו של עשיו, ולהגדיל את יצרם לקדושה.

אבל ברגע שראתה שבכל זאת עשו הצליח לנסות ולצאת למרות שעברה במהירות בפתחי עבודה זרה, היא קלטה והבינה שעוצמת המשיכה הטבעית שלו ליצר הרע היא עוצמתית ביותר מעל ומעבר, לכן אהבה את יעקב שמטבעו נמשך לטוב ולקדושה.

וייתכן שיצחק אבינו דווקא אהב את עשו **"כי ציד בפי"** דהיינו שכנגד טבעו הרע של עשו שנמשך ליצר הרע בעוצמה, כנגד זה היה לו כוח של תחכום למדני ועצמתי, שבכוח עוצמת הפלפול התורני יכול היה עשו להפוך קערה על פיה ולהתגבר על טבעו הרע.

ולכן דווקא מזה שעשיו שאל איך מעשרים המלח ותבן, דווקא מזה שמח יצחק כי ראה שעשו משתמש בכוח למדנותו להחמיר ולא להתיר איסורים, ויצחק שמח שיתכן ועשיו יתקדם בדרך הנכונה להתעלות, ואולי **"איש הצידי"** יצוד גם את היצר הרע שטבוע חזק בטבעו.

ללמדנו, עד כמה עלינו לברוח ממקום של טומאה, כי זה משפיע לעורר את היצר הרע, אפילו עוד קודם שניתן היצר באדם!!!! וכל שכן שלא נהפוך את הבית שלנו למקום טמא, וסיפרו לי אנשים שאפילו בבתיים ריקים אם פעם נעשו בבית זה עבירות חמורות אפשר להרגיש זאת.

וכן להיפך במקום בדירה שבה חי אדם קדוש יש אנשים שאפילו בלי לדעת זאת מרגישים קדושה במקום בלי להבין למה, ועל אחת כמה וכמה שחש ושלום וחלילה וחס לא נעזו ונטמא בתי הכנסיות ובתי המדרשות בשום סוג של טומאה!!! ואפילו לא במחשבה של טומאה!!

אומנם במדרש רבה הגרסה שונה והפוכה ס"ג סימן ו', בשעה שהייתה עומדת על בתי כנסיות ובתי מדרשות יעקב מפרכס לצאת ובשעה שהייתה עוברת על בתי עבודת כוכבים עשו רץ ומפרכס לצאת.

ואכן בספר אוזניים לתורה הסביר נפלא את המדרש, שרבקה בכוונה עמדה והתעכבה ליד בתי כנסת ובתי מדרש, אבל כשעברה ליד עבודה זרה היא הייתה עוברת במהירות, ולכן עשו היה רץ להספיק בכל זאת לצאת.

והנה בגמרא סנהדרין צ"א כתוב שהיה ויכוח בין רבי הקדוש לאנטונינוס ממתי ניתן היצר הרע לאדם, ובסופו של דבר הודה רבי לאנטונינוס שהיצר ניתן רק בעת הלידה ולא ברחם, כי אם היצר היה שולט על העובר אז העובר היה מבעט ויוצא באמצע ההריון וגם יש קצת ראייה כפי הוראת הפסוק **"לפתח חטאת רובץ"**.

אם כן, קשה מאוד איך יתכן שעשו רצה לצאת מרחם אמו כשעברה ליד עבודה זרה, הרי נפסק שלפני הלידה אין עדיין יצר הרע לאדם???

ואולי היצר הרע ניתן רק בלידה אבל בכל זאת יש מקומות שמסוגלים לעורר את היצר הרע עוד לפני הזמן הקבוע, וזה תלוי בהורים, כמו שהרבה פעולות שהאמא עושה בהריונה עלולים להשפיע על בריאות העובר וגם להשפיע על המשך כל ימי חייו.

ולכן יתכן שהיצר היה מתעורר ומקדים לגשת לעשו עוד קודם הלידה כשרבקה הייתה עוברת על פתחי עבודה זרה, ולהיפך היצר הטוב היה מתעורר אצל יעקב בפתח בית כנסת ומקומות קדושים, כי זה גם כלול ב"לפתח חטאת רובץ", גם פתחים אלו, ועובדה שאכן עשיו ניסה לבעט ולצאת בדיוק כפי טענת רבי הקדוש שטען שאם יצר הרע שולט על העובר אזי העובר יבעט ויצא.

וטהר לבנו - תולדות

ומצד שני, נחפש כל דרך להיות במקום קדוש, ולהתעכב במקום קדוש, וגם ליצור מקומות קדושים, כי זה משפיע על נפש האדם ונפש הילדים אפילו לעוברים, וגם נהפוך את גופינו למקום קדוש, כך זה יוסיף כל רגע להשפיע עלינו קדושה כל רגע, וישפיע באופן טבעי גם על יוצאי חלצנו להיות קדושים וטהורים רק חזק ואמץ אמן ואמן.

ואחרי כן יצא אחיו, וידו אחזת בעקב עשו, ויקרא שמו יעקב – המשך

ומצד שני ראה יעקב שהוא מטבעו נמשך לטוב ולקדושה ולבית מדרש של שם ועבר, לכן הוא הסכים להסתכן ולצאת ראשון ולתת לאחיו עשוי הזדמנות להיות האחרון שזה הצעיר שבנבואה למרות שייתכן שרק עשו יהיה הממשיך, ואולי הוא יהיה צדיק פחות מעשוי ממשיך הדרך.

אבל יעקב אבינו לא הצליח לעזור לעשוי, כי עשוי הקדים לצאת והצליח לצאת, אבל למרות זאת יעקב לא התייאש וניסה בכל הכוח עד הרגע האחרון וגם קצת אחרי!!!

ומגודל ההתפעלות מהמסירות נפש של יעקב לחזק ולהציל את עשוי בלי ייאוש גם אחרי הרגע האחרון, נקרא שמו יעקב, שזוהי גדלותו!!! שהוא מוסר נפש להציל נפשות בכל כוחו גם אחרי שהכל נראה כאבוד.

ללמדנו, שעיקר מהות חיינו תהיה להתחזק ולמסור את הנפש גם לחזק אחרים, ובלי ייאוש כלל!!! וגם כאשר נראה שזה ברכה לבטלה וכבר אין סיכוי, עדיין למשוך בעקב כיעקב, לנסות עוד קצת!!! ושתבינו, עשוי שומע שקוראים לאחיו יעקב ומבין את המשמעות העצומה ואת גודל ההקרבה, ועל עשוי היה להעריך את המשפחה האוהבת והתומכת שאין בנמצא כמותה, והיה עליו להתגבר ולהתחזק על נטייתו הטבעית לרוע, אך לשווא, זה לא קרה!!! כי עשוי רשע הוא, אבל בכל זאת כל המאמץ של יעקב ויצחק לא התבזבז וכפי שנראה בהמשך.

ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו - עם סיפור מבהיל על בחור שחזר למוטב

אלא כאמור קודם בכל הפרשה הזו טמונה תוכנית ענק, ומה הייתה התוכנית??? שברור ששום הורה לא רוצה שיהיה לו בן רשע, והיות והנבואה ניתנה בערפול מסוים וכאמור לעיל בפסוק "שני גיים" וכדברי בעלי התוספות על הפסוק "ורב יעבוד צעיר", הבינו ההורים הקדושים שאולי יש מקום לשנות ולתקן, ואולי ייתכן שעל ידי מאמץ והשקעה נכונה שני הבנים יהיו צדיקים, כי מי מסוגל להתייאש מבן שהוא בשר מבשרו.

ולכן יצחק אבינו בפרט לאחר שגדלו הנערים כשהבחין שעשוי נוטה לעבירות ועזב את לימוד התורה ונהפך לאיש שדה - בלי עול, ובפרט שגם עיכב את מצוות המילה, הבין יצחק שאכן עשוי הוא המיועד להיות הרשע, אבל מכך שיש ערפול מסוים בנבואה כמבואר קודם, ובפרט שלכל אדם יש אפשרות של בחירה להיות צדיק, לכן בא בתוכנית מדהימה לתקן גם את עשו, שכך יזכה ויהיו לו שני צדיקים, ושלא יהיה לו בן אחד רשע.

הנה יש כלל (ע"פ הרמב"ם פי' המשניות סוף מכות) שאם אדם אפילו רשע גמור דבק במצווה אחת באופן מושלם, יש בכוח המצווה היחידה הזו להחזירו בתשובה שלימה, ראה **כלי יקר** סוף פרשת שלח שזה כלול במצוה גוררת מצוה.

ברוך ה' גיסי הרב אברהם ניסן גוטשטיין שליט"א סיפר לי שמרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א הביא ראייה לכך בירושלמי קידושין כ"ב ב' עשה מצוה אחת מטיבים לו ומאריכים את ימיו ונוחל את הארץ, אמר רבי יוסי בי רבי בון מי שייחד לו מצוה ולא עבר עליה מימיו, אמר רבי מר עוקבן כגון כיבוד אב ואם.

ועצה זו נתן מרן שר התורה לבחור בר מצווה בן של אברך חשוב ביותר מאשקלון, כדרך עלייה בתורה וביראת שמים, והבחור ירד מדרך התורה, אבל היות וכיבד את אביו

רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל הסביר כאן הסבר נפלא שמה שרבקה שמעה משם, ש"רב יעבד צעיר" זה לא רק היה ידיעת העתידות, אלא גם רפואה לרבקה, כי כאשר שמעו העוברים שהצעיר מנצח, הם נרגעו ואף אחד מהם כבר לא נדחף לצאת ראשון. **ונשאלת** השאלה אם כן מדוע יעקב אחז בעקב עשוי, בניסיון לעכבו שלא עשוי יצא הראשון אלא הוא יעקב יהיה הראשון!!! הרי כך יעקב מסכן את עצמו שלא הוא יהיה הצעיר שמנצח - הממשיך דרכו של אברהם ויצחק??

ונראה לתרץ, שאכן יעקב העדיף לקחת סיכון ולצאת ראשון במקום עשוי, כי ראה את עשוי שטבעו רע שנמשך לעבודה זרה, כי כל פעם שעברה אמם אפילו במרוצה ובחשף ליד עבודה זרה בכל זאת עשו כבר ניסה לצאת.

כתב רש"י שרימה את אביו ושאל אותו שאלות של חומרות מוזרות בהלכה, איך מעשרים מלח או תבן!!!

ונשאלת השאלה וכי יצחק תמים היה, וכי לא הבין שאלו שאלות הבל ושקריות המוכיחות שעשוי צבוע הוא???

וגם כתוב באבות דרבי נתן שרק יעקב נימול בגיל 8 ימים, ויש דעות שנוולד מהול, ואילו עשוי לא נימול וכפי שכתוב בדעת זקנים מבעלי התוספות בשם המדרש שיצחק לא מל את עשוי בגיל 8 ימים כי חשש שעשוי יצא אדמוני כי עדיין לא נבלע בו הדם ויש סכנה למולו.

ואחרי שעברו שנים ונשאר אדמוני הבין יצחק שזה טבעו של עשוי ולא מחלה, והיות והתעכב חשב יצחק שבגלל שלא נימול ל 8 ימים כמוני אמתין לו עד שיהיה בן 13 כמו ישמעאל אחי ואז אמול אותו.

אבל כשעשוי היה בן 13 הוא כבר התנגד ולא רצה למול עצמו, וא"כ בעצם עיכב מאביו את המצווה למול אותו, ואיך חשבו אביו לצדיק???

ועוד פלא עצום יש כאן, שהרי יצחק נהיה עיוור בגלל השידוך ה"נפלא" של עשו עם נשים רשעיות המקטרות לעבודה זרה רחמנא ליצלן בביתו - בית של יצחק כביכול בקודש הקדשים, ואיך הוא עדיין מאמין בבן יקר עשוי, ומבקש לתת לו ברכה מיוחדת???

ומזר הדבר עד להפליא, יצחק אבינו אומר לעשוי, אני חושש מיום מותי!! ולכן הוא אומר לעשוי תפנק אותי במטעמים באוכל טעים ומשובח כאשר אהבתי.

וגם דבר זה מופקע מהבנתנו, וכי ליצחק העולה תמימה, קודש הקדשים, פחד יצחק!!! יש בכלל מאכלים ומטעמים שהוא אוהב עד כדי כך שזה ידוע לעשוי, שאמר לו תעשה לי כאשר אהבתי, מאיפה לו לעשוי לדעת מה אבא שלו אוהב, וכי יצחק דיבר על תענוגי עולם הזה עם בניו!!! ועוד זה בקשתו של יצחק לפני מותו???

וטהר לבנו - תולדות

כמצווה יחידה כציווי שר התורה לכן פתאום באמצע ימי
בחרותו חזר בתשובה שלימה.

ולכן יצחק אמר אני אקרב את עשו באהבה רבה ויחידה,
וכמים הפנים לפנים כן לב האדם, כך עשיו גם יחזיר לי
אהבה, ואז ממילא הוא יקיים מצוות כיבוד אב, ובכוח
מצווה זו יחזור בתשובה.

ולכן אדרבא כאשר יצחק ראה שהרשע מנסה לרמות אותו
שהוא צדיק, שמח מאוד בליבו, הנה הבן הרשע מחזיר לי
אהבה, ואכפת לו ממני והוא אוהב אותי, כי הוא לא רוצה
לצער אותי, אדרבא הוא מנסה לשכנע אותי שהוא צדיק,
ויצחק ראה בזה התקדמות, שהתוכנית שלו לקדם את עשו
במצווה אחת אכן נראית כפועלת ומצליחה.

ללמדנו, לא להתיימש מהבן שלך, אפילו אם כתוב לו על המצח שהוא רשע מבטן ומלידה [ראה ברכות י' ע"א, ובהגהות
הב"ח על אתר], אפילו שהוא נראה מפחיד ושעיר כעשיו וכקוף להבדיל, בכל זאת לא להתיימש!!! **תרבה בו אהבה ותנסה**
בכל הכוח למצוא בו נקודת אור ותנסה להאיר את נשמתו מכוח נקודה זו, וכגודל המאמץ כך גודל שכרך בשמים, כי בורא
עולם לא רואה רק את התוצאה אלא בעיקר את ההשקעה, ותרבה תחינה ותפילה ובקשות, ובעזרת השם תראה נחמה
בליבך ותראה אור בחייך אמן ואמן!!!

וגם מורי ורבותי ראו מה כוחה של מצווה אחת מושלמת, רק חזקו ואמצו!!! כי יש לכם הרבה יותר ממצווה אחת מושלמת!

ויאמר יעקב מכרה כיום את ברכתך לי - המשך

מנסה להפוך קערה על פיה, לכן ביקש מעשיו שימכור לו את
הבכורה, בכדי שהוא יעקב יהיה הגדול ועשיו יהיה הצעיר, וככה
עשיו יהיה הצעיר של הנבואה והממשיך של יצחק, ואילו יעקב
יהיה הרב ויתאמץ בכל כוחו להיות גם צדיק כנגד הגזירה.

ולכן כאשר כתוב **"ויבז עשיו את הבכורה"**, זה לימד שהתוכנית
של יעקב כשלה, כי עשיו לא התחזק, ולא אמר הנה אני נהפכתי
לצעיר של הנבואה, הנה יש לי הזדמנות פז למרות כל חטאי
החמורים להיות מעכשיו הממשיך של יצחק ואברהם, אבל
ברשותו לא פתח דף חדש, אלא **ויבז ויבז!!!!**

צדיק לבאר למה רצה יעקב לקנות את הבכורה מעשיו?? וגם
"שמו שמים - עשו בז לבכורה" וכי לשם מה התורה מדגישה
שעשיו בז לבכורה, מה יש לנו להתפעל מזה, הרי הוא רשע
מרושע שביום זה עשה את העבירות החמורות ביותר, והבז שלו
לבכורה מתנגד מול חטאיו??

אלא ייתכן שאפילו יעקב הצדיק היה אכפת לו מאחיו עשיו,
ולכן בפטירת אברהם התחזק מאוד במידת החסד של סבו
אברהם אבינו עמוד החסד, **ולמרות** שבאותו יום עשיו הגיע
לאכול אחרי שעשה את העבירות החמורות ביותר עדין יעקב

ללמדנו, מצד אחד את גודל הצדקות של אבינו יעקב שהסכים לסכן את כל עולמו הרוחני הנצחי בשביל לתקן את אחיו, וממנו נלמד
למסור נפש לחזק אחרים, ולפחות נלמד ממנו כמה חמור לקלקל אחרים ה' ירחם, שחלילה לא יהיה לנו שום חלק ואחוזים
בהידרדרות הרוחנית של הזולת או של ילדינו.

ודעו שהילדים של היום לא טיפשים, הם יודעים בדיוק מה מצבו הרוחני של ההורים, והם לומדים מזה לטובה או לרעה ויותר רעה
ממה שאנחנו מצפים מדור המשך שלנו, והאשמה תהא רק או בעיקר בנו חלילה, לכן עלינו להתחזק מאוד, וכמו שיעקב איש תם
יושב אוהלים מצא מקום להתחזק עוד יותר בעת פטירת סבו כפי שנראה בהמשך, גם אנחנו נחפש כל מיני נקודות זמן של התחזקות וכך
נזכה לדורות ישרים מבורכים אמן ואמן.

ויזד יעקב נזיד - הלעיטני נא מן האדם הזה על כן קרא שמו אדום

לא יהיה ממשיך הדרך של אברהם ויצא לתרבות רעה, כי העדיף
את החיים הטובים בעולם הזה - חיי הרגע, מאשר סבל וגלות
ובהמשך חיי נצח טובים ומושלמים.

ולפי זה חשבתי להוסיף, שעשיו ראה את יעקב מבשל עדשים
אדומות, וזה היה פלא עצום עבורו ממתני יעקב מתחיל להתעסק
בבישול במקום ללמוד תורה?? ויעקב ניסה להסביר לו את
המושג עדשים עגולות שגלגל חוזר בעולם, ושווה לסבול עכשיו
ולזכות בחיי נצח, כי החיים הם כגלגל, וחבל להפסיד חיי נצח
בשביל חיי רגע.

אבל עשיו, ממש לא רצה לראות את העדשים ולא לגעת, רק
הלעיטני ישר לפה, בכדי לא לראות ולא להתעורר, כי עשיו לא
רצה שום מחשבת תשובה.

זה התיעוב הגדול מעשיו, שלא רצה שום הרהור תשובה, ושום
פתח לתשובה, וגם כשראה מולו פתח לתשובה הוא מיד סגר
אותו, ולא רצה אפילו לנסות להציץ בפתח ולנצלו ואולי דרכו
לחזור בתשובה!! זה שיא התועבה, לכן נקרא שמו **"אדום"**, שזה
מסמל את השנאה לתשובה.

ללמדנו, שהגרוע מכל הוא לנעול דלת בפני התשובה ח"ו, ואדרבא עלינו לשמוח ולהודות לבורא עולם על כל פתח של תשובה שזימן
לנו, כמו כן עלינו להתאמץ לשמוע או לקרוא דברים שמחזקים אותנו מידי יום כי ככה אנחנו מיצרים לנו פתחי תשובה, כי מי יודע
איזה דבר מוסר סוף סוף ישנה את חיינו לטוב, ככתוב במשלי ד' י"ג **"החזק במוסר אל תרף נצרה, כי היא חייך"**.

ויזד יעקב נזיד - תגובת עשו הרשע לפטירת אברהם אבינו

ולכאורה תמוה מאוד מה התפלא עשו על פטירת אברהם אבינו,
הרי סוף כל אדם למות, ואיך הסיק מזה מסקנה מעוותת שאין
דין ואין דין??

ונראה לבאר על פי מה שכתב רש"י שאברהם נפטר חמש שנים
קודם זמנו בכדי שימות בשיבה טובה ולא יצטער בקלקולו של

פלא עצום יש כאן, שהרי באותו יום חזר עשו עייף, והגמרא
מפרשת **בבא בתרא ט"ז ע"ב** שחמש עבירות עבר אותו רשע - עשו
באותו יום, בא על נערה המאורסה, והרג את הנפש, וכפר
בתחיית המתים, וכפר בעיקר, ושט את הבכורה.

וקשה וכי מה מיוחד בעדשים האדומות שזלל, יותר מהעבירות
החמורות, שדווקא על זלילת העדשים קיבל תוארו - **"אדום"???**

ונהנה כתב רש"י **"מן האדם האדם"** - עדשים אדומות ואותו
היום מת אברהם, ובישל יעקב עדשים להברות את האבל, ולמה
עדשים?? כי זה עגול, ואבלות זה כגלגל החוזר בעולם.

וראיתי בספר **מליץ יושר** שתמה מדוע יעקב אבינו בעצמו בישל
את העדשים ולא נתן לאמו שתבשל עבורו, ובפרט שיעקב היה
איש תם יושב אוהלים ומה לו ולבישול?? **ותירץ** שיעקב רצה
להמחיש ולהשריש לעצמו בהמחשה גמורה את המושג גלגל
חוזר בעולם - את ה"זיכיר לו את יום המיתה".

ובמדרש רבה כתוב שכשעשיו שמע שמת אברהם נבהל ואמר
לא מתן שכר ולא תחיית המתים, ויצא לתרבות רעה, **ומבאר**
הבית הלוי שהיות וגזירת הגלות נגזרה על אחד מזרעו של יצחק
שיחול רק לאחר פטירת אברהם, לכן עשיו נבהל והחליט שהוא

ללמדנו, שהגרוע מכל הוא לנעול דלת בפני התשובה ח"ו, ואדרבא עלינו לשמוח ולהודות לבורא עולם על כל פתח של תשובה שזימן
לנו, כמו כן עלינו להתאמץ לשמוע או לקרוא דברים שמחזקים אותנו מידי יום כי ככה אנחנו מיצרים לנו פתחי תשובה, כי מי יודע
איזה דבר מוסר סוף סוף ישנה את חיינו לטוב, ככתוב במשלי ד' י"ג **"החזק במוסר אל תרף נצרה, כי היא חייך"**.

כתוב במדרש רבה ט"ג י"א אמר עשו ליעקב מה טיבו של נזיד זה,
אמר לו מת אותו זקן!! אמר עשו וכי באותו הזקן פגעה מדת
הדין?? אמר לו כן, אמר עשו אם כן לא מתן שכר ולא תחיית
המתים, אין דין ואין דין!! **ורוח הקודש** צווחת **"אל תבכו למת**
ואל תנודו לו" זה אברהם, **"בנו תבכה להולך"** זה עשו.

וטהר לבנו - תולדות

במקום זה הוא הופך קערה על פיה, וטען שאם יש דין ויש דין, אז במקום שאברהם אבינו הצדיק ימות 5 שנים לפני זמנו בגלל נכד רשע, מן ההגינות שהרשע ימות בעונשו והצדיק יישאר לחיות, ובכך עשו הרשע עיוות את ההתעוררות המוסרית שהיה עליו לקחת, וקיבל מזה מסקנה הפוכה והרסנית ומחרידה.

ועל זה מסיים המדרש, שאברהם אבינו לא סבל מזה שנפטר לפני זמנו, וכלפיו אין כאן מידת הדין שפגעה בו, כי נפטר בשיבה טובה וישר הגיע לנן עדן, **ורק על עשו יש לבכות והרבה לבכות, כי הוא חי וצובר הרבה עבירות כל רגע בחייו, וחיים כאלו לחיות זה ממש מידת הדין!!!**

עשה לי מטעמים כאשר אהבתי - וראה בסוף העלון עוד הסבר

וקצת ראה לי לרעיון זה, שהרי יצחק לא גירש את עשו ונשיו הרשעיות למרות החוצפה העצומה שלהם לעבוד עבודה זרה בבית הפרטי שלו שהיה קדוש וטהור וענן קשור מעליו כפי שהיה בבית אמו שרה (רש"י כ"ד ס"ז), **ולכאורה הרי חייבים להתרחק מעבודה זרה?!**

אלא בשביל התוכנית לתקן ולחזק את בנו עשו, הסכים יצחק לסבול סבל בל יתואר של טומאה חמורה, שגם הזיקה לגופו הקדוש עד שנהיה עיוור, **ואם** כן כל שכן שיצחק יסכים לדבר בענייני גשמיות על מאכלים עם בנו עשו בכדי להתחבר אליו ולתקנו באהבה.

ומספרים שרב גדול בא לבקר את **הסטייפלר**, והנה להפתעתו הוא רואה את הסטייפלר יושב על הרצפה ומשחק על הרצפה עם בנו, ואותו ראש ישיבה נרתע אחרנית והגיע מאוחר יותר, **ואז** הסביר לו הסטייפלר שלא ביזיון כבוד התורה הוא ראה, אלא חינוך יהודי טהור שמוטל על כל אב זה בדיוק מה שראה.

ללמדנו, שגם אם אתה אבא בן עלייה ובעולמות עליונים, זכור נא את אשתך ובנותיך, **ודע** כי חלקם רחוקים מטבעם מרוחניות ומטבעם הם טיפוסים גשמיים, **ואם** אתה תדבר איתם רק ברוחניות אתה תתנתק מהם, **ותימאס עליהם והם יתרחקו וישנאו אותך עד כדי תיעוב, ולכן אין לך ברירה "רד אל העם", תשחק איתם ותבלה איתם תדבר איתם בעולמם ולא רק בעולמך, פתאום תגלה עולם חדש יש חיבור ביניכם ויש עם מי לעבוד, ואין נתק ואין שנאה רק אהבה והערכה הדדית.**

עשה לי מטעמים כאשר אהבתי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות - המשך

ואני בתמורה לאהבה שתרעף עלי תקבל ברכה מיוחדת מכל הלב, ברכה של פעם בחיים, ואז בשיא האהבה העצומה ההדדית בשיא הכיבוד אב יחזור עשו בתשובה.

והדברים ברורים, שיצחק ידע שעשיו רשע הוא ויעקב צדיק, שהרי גם בסגנון דיבור היה ביניהם הבדל שמים וארץ, אצל עשיו אין שם ה' שגור בפיו, ויצחק מזהיר את עשיו שלא יאכיל אותו בנבילות וטריפות וגזל, וגם היה מדבר בגסות לאביו - **"יקום אבי ויאכל"**, **ובכל** זאת ברמה של הרשעות של עשיו עצם הדבר שיצא החוצה להכין אוכל לאבא שלו ועדיין אכפת לו מאבא שלו אפילו שזה תמורת ברכה של פעם בחיים, זה עדיין נחשב כיבוד אב, ויותר מכך הגמרא מציינת שזה נחשב שיא בכיבוד אב.

ללמדך, שתמיד חייבים התחדשות בדרכי השם, ובדרכי העלייה, ובדרכי החינוך, וגם נלמד מכך שכל מצווה נמדדת לפי מידת האדם, מה שאצלך זה מצווה בזלזול אצל השני זה מצווה לעילא ולעילא!!!

כמו הסיפור על רבי לוי יצחק מברדיצ'וב שלימד זכות על העגלון שתוך כדי תיקון גלגל העגלה הוא התפלל שחרית, והרי אצל כל אדם זה תפילה מאוסה!!! אבל אצל העגלון זה תפילה חשובה ביותר!! ולכן רבי לוי יצחק מברדיצ'וב פרש ידיו לשמים ואמר: ריבוננו של עולם, מי כעמך ישראל?? הרי אפילו בעת החלפת גלגל לא שוכחים אותך!!!

ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד, ואברכהו גם ברוך יהיה

המצווה של כיבוד אב שהגיע לשיאו בפעולות אלו היה אמור לפעול בזמן זה, ואם לא עכשיו אימתו, וכאן כביכול נפלו המסכות והעטיפות והגיע זמן האמת ודרישת האמת באופן ברור ושקוף, ולכן אמר **"גם ברוך יהיה"**.

וכמה שעשו צעק ובכה יותר, זה היה אמור לעודד את יצחק, שהנה הרשע מתעניין ומאמין בברכתו, ואולי עכשיו יגיע לנקודת השבירה ויתחזק ויקבל על עצמו לחזור בתשובה ולקבל ברכות רוחניות, **ולכן** כביכול הציץ לו והתגרה בו שכבר לא נשארה שום ברכה גשמית, **"הן גביר שמתיו לך, ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים, ודגן ותירש סמכתיו, ולכה אפוא מה אעשה בני"**.

וינתר מכך, עשיו גילה שגם פעולה זו של יעקב היא המשך למהות שמו ופעלו **"הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים, את**

נכדו עשו הרשע, ועצם זה שאברהם נפטר 5 שנים קודם זמנו זה מידת הדין ליעקב ולעולם כולו שהפסידו 5 שנות תורה וקדושה.

אבל רוח הקודש צווחת - לאברהם אבינו זו מתנה שנפטר לפני זמנו כך שלא יצטער חלילה, אבל 5 שנים של תורה שהעולם הפסיד זה יהיה לחובתו של עשו שיענש גם על זה, ועל זה יש לו הרבה לבכות.

אבל עשו עצמו, במקום לקלוט שאברהם אבינו נפטר לפני זמנו בכדי שלא יצטער ממעשיו הרעים שלו - של עשו, וממילא היה עליו להזדעזע מעצמו ולחזור בתשובה.

אכן ליצחק העולה תמימה, קודש הקדשים, פחד יצחק!!! ההתעסקות בהנאות גשמיות כאהבה למאכלים לא היה אמור להיות נושא לשיחה בינו לאחרים, כי זה ממש לא תחום רוחני אלא להיפך.

ויזוע המאמר שעד שתתפלל שיכנסו דברי תורה ללבך תתפלל שלא יכנסו מעדנים לגופך **תוס' כתובות קד' ממדרש**.

וייתכן בדרך אולי ואפשר שבכל זאת יצחק חרג, והוא כן דיבר עם בנו עשיו על אוכל ומעדנים, **כי** רצה לרדת לרמתו הנמוכה של עשיו ומשם למצוא שיחה ונושא משותף וכך להתחבר אליו, כי לא היה סיכוי בעולם שיתחבר לעשו כשהוא בעולמות עליונים ובנו עמוק בענייני העולם הזה.

וכך דרך המאכלים והמטעמים שדיבר עם עשו עליהם כאילו ברמה שלו, גרם לעשו לדעת את אשר אהב יצחק ולהרגיש חיבור טוב עם בנו עשיו.

ללמדנו, שגם אם אתה אבא בן עלייה ובעולמות עליונים, זכור נא את אשתך ובנותיך, **ודע** כי חלקם רחוקים מטבעם מרוחניות ומטבעם הם טיפוסים גשמיים, **ואם** אתה תדבר איתם רק ברוחניות אתה תתנתק מהם, **ותימאס עליהם והם יתרחקו וישנאו אותך עד כדי תיעוב, ולכן אין לך ברירה "רד אל העם", תשחק איתם ותבלה איתם תדבר איתם בעולמם ולא רק בעולמך, פתאום תגלה עולם חדש יש חיבור ביניכם ויש עם מי לעבוד, ואין נתק ואין שנאה רק אהבה והערכה הדדית.**

הנה יצחק רואה שכל התוכנית שלו לא מתקדמת, שכבר עשיו בן 63 שנה ועדיין לא התחזק, **וגרוע** מכך הוא נועל דלתות תשובה, כי הביא נשים רשעיות וחוצפניות העובדות עבודה זרה בבית יצחק הקדוש, ורשעיות אלו לא יתנו לו להתחזק.

לכן יתכן שיצחק גמר אומר להביא את עשיו לשיא השיאים ולפסגת מצוות כיבוד אב, ועל ידי שיא ופסגת המצווה סוף סוף יפתחו שערי התשובה בפני עשו.

ולכן ציווהו, עשיו בני תשקיע בי לפי מושגיך מכל הלב, ובמושגיך זה אוכל בשרי טעים ובשפע ומתובל לעילא ולעילא.

ללמדך, שתמיד חייבים התחדשות בדרכי השם, ובדרכי העלייה, ובדרכי החינוך, וגם נלמד מכך שכל מצווה נמדדת לפי מידת האדם, מה שאצלך זה מצווה בזלזול אצל השני זה מצווה לעילא ולעילא!!!

כמו הסיפור על רבי לוי יצחק מברדיצ'וב שלימד זכות על העגלון שתוך כדי תיקון גלגל העגלה הוא התפלל שחרית, והרי אצל כל אדם זה תפילה מאוסה!!! אבל אצל העגלון זה תפילה חשובה ביותר!! ולכן רבי לוי יצחק מברדיצ'וב פרש ידיו לשמים ואמר: ריבוננו של עולם, מי כעמך ישראל?? הרי אפילו בעת החלפת גלגל לא שוכחים אותך!!!

וטהר לבנו - תולדות

העדיף להתמלאות ברוע ושנאה, כי יותר קל לשנוא ולהאשים את האחר מאשר לתקן את עצמנו.

ויצחק שומע מה שעשיו גילה באופן ברור, שיעקב ניסה פעמיים לתקן אותו לטובה וכפי שכתבנו קודם, ובכל אופן עשיו אמר אני לא מעוניין, ולכן יצחק לא כועס על יעקב על קלקול תוכניתו שעבד עליה משך עשרות שנים, כי הרי גם עשיו מעצמו הבין שיעקב כל חייו התכוון לתקנו והתאמץ לתקנו, רק שהוא עשיו לא מעוניין בכך ובזו לכת, אם כן מה לו ליצחק שילין על יעקב הצדיק!!! ועיי לקמן בהרחבה.

ובפרשת ויצא כתבתי שנלמד שכל המהלך הזה של גניבת הברכות על ידי יעקב ותחפושתו והצגתו כאילו הוא עשיו הבכור, עזר ליעקב בשידוך עם לאה שלא תהיה ביאתו ביאת זנות של **מקה טעות** חלילה, שהרי הוא עצמו כביכול פעל בהטעיה.

ללמדנו, שלפעמים יש לנו הרהורי תשובה והתעוררות עצומה, אבל היצר הרע מסית אותנו להתמקד בדברים שוליים ובשנאה, כך שתשכח מההתעוררות ולא תחזור בתשובה, לדוגמה בעת פטירת האבא שמטבע הדברים כל הילדים אמורים להתעורר בתשובה מרוב הכאב והמחשבות על החיים שלאחר המוות, ובכל זאת היצר מפריע על ידי מלחמות ירושה אמתיות או דמיוניות, העיקר להרוס את התעוררות ורגשי התשובה ולהמירם ברגשי שנאה ונקמנות וכעס, וכן על זה הדרך היצר הורס כל פתח לתשובה, ועלינו להיות ערניים ולהתחזק ולהתעורר ולא להתפתות ולהפסיד הכל חלילה.

ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי, ואהרבה את יעקב

שמחכה שאבא שלו ימות זה ההיפך ממש מכיבוד אב, גם לאדם רשע כעשיו הרשע.

כמו אותו נכד שישב על ברכי סבו המיליונר, ואמר לסבא, סבא תעצום עיניים, שאל אותו סבא, למה? **ענה** לו הנכד, כי אבא שלי אמר, שכאשר סבא יעצום עיניים - כל זה!!! והנכד מצביע בסיבוב עם ידו על הסלון וכל הנראה לעין, כל זה!!! יהיה שלנו... **הסבא** קפץ כמו טיל והעיף את הנכד והבן החצוף ונישלו בצדק מהירושה.

ולכן אצל רבקה כבר היה מוחלט אצלה סופית, שעשו הוא הגדול מהנבואה - רשע, ואילו יעקב הוא הקטן הצעיר והצדיק, דהיינו שהתבאר לה **"שרב יעבוד צעיר"** זה הגדול בגיל, שהוא יהיה תחת הצדיק הצעיר בגיל,

ובסופו של תהליך גם יצחק מסכים עם רבקה ומחשיב את יעקב לפני עשיו לא בגלל גדול או קטן, אלא לפי החשיבות האמתית, ולכן נתן ליצחק את הברכות המיוחדות של אברהם המיועדות לבן הממשיך את דרכו ודרכי האבות להקמת עם ישראל.

ותאמר לו אמו עלי קללתך בני

אלא בכל זאת יש מקום לקללה, כי בכל זאת יש לו צד בכישלון התוכנית להחזיר בתשובה את עשיו, לכן יש **"עלי קללתך בני"**, ולמרות שהאמא לקחה את הקללה על עצמה ולמרות שיצחק לא קילל, **ואדרבא** בירך את יעקב ובמפורש הסכים ואמר בסוף **"גם ברוך יהיה"**, ולמרות שכאמור היה גם צד שנתן לעשיו להתחזק ולחזור בתשובה דווקא מפעולה זו, בכל זאת יש קללה של **עלי** שחלו על יעקב.

ללמדנו שעלינו להתבונן בכל מעשינו שמצד אחד כמה חשוב להחזיר בתשובה גם רשע גמור, ומצד שני עד כמה עלינו להיזהר מלהכשיל אחרים ולרחק אנשים מלחזור בתשובה, וגם מפעולה שיש בה גם צדדים של קירוב, בכל זאת אם יש בהם גם צד של ריחוק זה מביא קללה, ולכן שמור מרחק והיזהר מאוד.

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש

הסיבה לתפילת טל בפסח, ותירוש שזה יין גם הוזכר בשביל 4 כוסות לליל הסדר, ואילו מטר ויצהר שהוא פרי האילן אלו נידונים בסוכות.

ואולי לכן כתוב **במדרש רבה "ויתן ויחזור ויתן"** כי צריכים התחדשות הברכה בסוכות שירד גשם ושיתברכו פירות האילנות.

וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו ויקח את מחלת בת ישמעאל

אמר ר"א, אילו עשו גירש את הנשים ראשונות יפה היה, והיות ורק הוסיף את מחלת על נשיו הרשעיות זה נחשב כמו **כאב על כאב**, כביכול רוע על רוע.

בברתי לקח והנה עתה לקח ברכתי, וכאמור לעיל שכבר בעת הלידה יעקב אחז בעקבו, וגם קנה ממנו את הבכורה כי רצה לתת לעשיו את האפשרות להיות הצעיר שעל פי הנבואה הוא הממשיך דרך של אברהם ויצחק, ובעצם גם כאן הבין עשו שיעקב לקח לו את הברכות הגשמיות בעצם הוא דוחק אותו אל הקיר וכביכול לוחץ עליו לחזור בתשובה, ובדיוק כפי שהבין יצחק כשאמר **"גם ברוך יהיה"**.

ובכל זאת עשיו לא הסכים להתחזק, ובמקום להתחזק הוא בוכה ומתחנן דווקא לברכה גשמית אחרת, ולא מסכים לקבל את ברכת אברהם וברכה רוחנית ולהיות הממשיך הדרך של האבות הקדושים. **ובמקום** להתחזק הוא ממיר רגשותיו ומתמלא רגש שנאה שמילא את כולו, והוא מתמלא שנאה על יעקב ומבקש להמיתו, כי במקום להתמלאות ברוחניות הוא

ללמדנו, שלפעמים יש לנו הרהורי תשובה והתעוררות עצומה, אבל היצר הרע מסית אותנו להתמקד בדברים שוליים ובשנאה, כך שתשכח מההתעוררות ולא תחזור בתשובה, לדוגמה בעת פטירת האבא שמטבע הדברים כל הילדים אמורים להתעורר בתשובה מרוב הכאב והמחשבות על החיים שלאחר המוות, ובכל זאת היצר מפריע על ידי מלחמות ירושה אמתיות או דמיוניות, העיקר להרוס את התעוררות ורגשי התשובה ולהמירם ברגשי שנאה ונקמנות וכעס, וכן על זה הדרך היצר הורס כל פתח לתשובה, ועלינו להיות ערניים ולהתחזק ולהתעורר ולא להתפתות ולהפסיד הכל חלילה.

ובפסוק הבא כתוב **"ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן"**, וקצת קשה למה דווקא בסוף הפרשה רבקה מתבטאת שעשו הגדול ויעקב הקטן, וכי מה החידוש ומה התגלית בזה??

עוד קשה וכפי שרש"י כתב על זה איני יודע למה זה כתוב, והוא שכתוב בפסוק כשיצחק שלח את יעקב - **"רבקה אם יעקב ועשיו"**, ורש"י שואל וכי מה החידוש והתגלית בזה??

וגם קשה למה יצחק הקדים את יעקב לעשיו הפוך ממה שרבקה אשתו אמרה, שהיא הקדימה עשו ליעקב??

ונראה לבאר, שברגע שיעקב גנב את הברכות עשיו התעצבן ותוכניתו של יצחק נהרסה, או שהתברר למפרע שעל עשיו תוכנית זו בכלל לא עבדה, ואז נודע לרבקה שעשיו מתנחם להרוג את יעקב.

וכפי שמסביר רש"י, שכבר שתי כוס ניחומים על אבל אביו, שציפה שאביו כבר ימות ואז הוא יהרוג את יעקב, ואולי חשב שממילא כבן יחיד הוא יזכה בכל הברכות בלי שום מאמץ מצדו, **ובן**

לכאורה ברגע שיעקב לא נתפס על ידי יצחק כשקרן וקיבל ברכות ולא קללות אם כן אין כאן מקום למשפט שאמרה אימו **"עלי קללתך בני"**.

ואם כן קשה מדוע בכל זאת התקלל יעקב ב"עלי", שהם ראשי התיבות של הצרות שהיו לו בחייו, וכפי שכתב רש"י בפסוק **"עלי היו כלנה"** - עשו לבן ויוסף??

ללמדנו שעלינו להתבונן בכל מעשינו שמצד אחד כמה חשוב להחזיר בתשובה גם רשע גמור, ומצד שני עד כמה עלינו להיזהר מלהכשיל אחרים ולרחק אנשים מלחזור בתשובה, וגם מפעולה שיש בה גם צדדים של קירוב, בכל זאת אם יש בהם גם צד של ריחוק זה מביא קללה, ולכן שמור מרחק והיזהר מאוד.

דאיתי ששואלים למה לא הזכיר יצחק בברכה שיתן לנו ה' גשם וגם לא מוזכר שיתן לנו יצהר.

ועונה הרמב"ן בספר אמונה ובטחון שברכה זו הייתה בחג הפסח וכפי שכתב רש"י שיעקב הביא 2 כבשים כנגד פסח וחגיגה, והיות ובפסח נידונים על הטל ועל התבואה **כדברי** הרמב"ן ב'אמונה ובטחון', לכן הוזכרו אלו בברכה [ויתכן שהיא

כתוב במדרש רבה ס"ז י"ג אמר רבי יהושע בן לוי: **עשו נתן דעתו להתגייר**, ולכן נקרא שמה **"מחלת"** שמחל לו הקב"ה על כל עונותיו, ולכן נקראת **בשמת**, שנתבסמה דעתו עליו.

וטהר לבנו - תולדות

לישמעאל: דע לך, אני מתחזק!! כי אני רוצה לזכות בנחלת האבות הקדושים, ודע לך שכל כך בוער בי להיות ממשיך של האבות הקדושים כך שאני בשום פנים לא מוותר ואני חייב להצליח להשיג את חלקי בירושת האבות הקדושים ברוחניות ובגשמיות, עד כדי כך שאם אני נכשל אני אדאג שיצחק ויעקב ימותו, כך בלית ברירה רק אני אשאר זרעו של יצחק (ואברהם) וממילא חייב להיות שממני יצא עם ישראל.

והוא ברשעותו חשב שבשביל שיוזכה להיות ממשיך של האבות הקדושים ולהקים את עם ישראל, מותר לו במקרה של כישלון בדרך הטובה לרצוח למען המטרה הקדושה, כי בער בו להגיע ולהשיג את המטרה שראה בה פסגת חייו.

אבל היות והוא אחז בצד השני של החבל, דהיינו שהשאריר לו פתח לקלקול ואפילו לרצח מחפיר, לכן לא הצליח להתגבר ולחזור בתשובה, ולא עוד אלא שגם מחלת התקלקלה והוסיפה רשעות על הרשעות בבית עשו.

ובעצם זה כלול במהות שלו **איש ציד וציד בפיו**, שכל כולו תוכניות ותחבולות, ולכן הוא בנה לעצמו מערכת כפולה של מצבים לטוב ולרע בו זמנית העיקר להשיג את המטרה, ובוה הוא נכשל בילדותו ובוה הוא נכשל בגיל מבוגר.

שהרי ברש"י על הפסוק **"ויגדלו הנערים"** כתב שבגיל 13 עשו פרש לעבודה זרה, **והקשה רבי יעקב קמנצקי זצ"ל** בספרו אמת ליעקב, שהלוא רש"י כתב שהקב"ה הקדים ב5 שנים את פטירת אברהם אבינו בכדי שלא יראה את נכדו עשו יוצא לתרבות רעה, וחמש עבירות עשה עשו הרשע באותו היום, ולפי החשבון יוצא שעשו היה בן 15 ביום פטירת אברהם אבינו??

ותירץ רבי יעקב קמנצקי שבמשך שנתיים עשו למד תורה בישיבה, אבל כבר אז היה לו נטיות לב להתקלקל, ואחרי שנתיים של נטיות לב רעות הוא בבת אחת וביום אחד יצא לתרבות רעה ועשה 5 עבירות חמורה ביום אחד,

ואם עשו היה מוחק את רצונו לחטוא כפי שבכוח לימוד התורה הצליח עד גיל 13 להתנתק מטבעו הרע שהיה טבוע בו עוד בעודו עובר להמשך לעבודה זרה, אז במקום עשו הרשע היה יוצא לנו רבינו עשו, אבל הוא השתמש בשני הדרכים גם יחד, מצד אחד החמיר חומרות חדשות בהלכה, ומצד שני חשב ודמיון על עבירות, ואז בבת אחת זה התפוצץ.

וגם כאן, הוא חשב שאפשר לפתוח דף חדש ולחזור בתשובה, אבל הוא לא רצה להתנתק לנצח מהטומאה כי פחד שאולי הוא לא יחזיק מעמד, לכן ליתר בטחון הוא השאיר את נשיו הרשעיות, אבל להשקיט את מצפונו הוא רימה את עצמו שמספיק שהשליט את מחלת הטובה על נשיו, וככה הוא עוד צדיק שמחזיר את נשיו בתשובה.

אבל ככה לא חוזרים בתשובה באמת, כי בחזרה בתשובה חייבים למחוק ולהתנתק לחלוטין ובאמת מכל הרע, ולא להשאיר פתח לעבירה אפילו בעתיד הרחוק, אלא מחיקה מוחלטת ואמתית וסופית.

ללמדנו, שבכדי לחזור בתשובה ברת קיימא, חייבים באמת לחתוך מעצמנו את הרוע בלי ויתורים, ולא להשאיר זכר ואפשרות לחזור לעבירות במקרה שהחזוק יכשל, כי אז החזוק באמת יכשל, כי באמת לא התנתקת.

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עין

שהרי הגמ' בראש השנה י' - יא' מביאה מחלוקת מתי נולדו ונפטרו האבות הקדושים, והגמרא טוענת שבחודש שהם נולדו באותו חודש הם גם נפטרים, ולומדים את זה ממשה רבינו שכתוב בו **"בן מאה ועשרים שנה אנוכי היום"** והמילה המיותרת "היום" מלמדת אותנו שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחודש לחודש, וכך זה אצל כל הצדיקים ככתוב "את מספר ימיך אמלא".

ולפי זה הקשה החברותא הרה"ג **אלדר נתנזון שליט"א** שאם אברהם אבינו נולד ביום כיפור לפי החשבון הקודם, אם כן הוא אמור גם להיפטר באותו יום בחודש דהיינו שנפטר ביום כיפור, ואם אכן כן הם פני הדברים קשה מאוד איך יעקב אבינו בישל

והנה ברש"י כתוב הוסיף רשעה על רשעתו - מרשעת על מרשעיות שהיו לו כבר, שלא גירש את הראשונות, **ומשמע** מדבריו שמחלת הייתה רשעית, אולם מסוף דבריו משמע קצת שינוי, שאם היה מגרש את האחרות ונשאר רק עם מחלת זה היה שידוך טוב וכדברי ר"א במדרש. **אמנם** בדברי ר"א בעצמו יש סתירה לכאורה, שהרי כתב שמחלת לבד זה היה שידוך יפה, ובסוף כתב שהיא הייתה כאב על כאב שמשמע שגם היא בעצמה הייתה רשעית - כאב, ואם כן מה היפה שאמר בתחילה?!

ומצאתי עוד **מדרש אגדת בראשית** על הפסוק הזה, שמשמע ההיפך המוחלט מהנכתב קודם, שכשבא עשו להשתדך עם מחלת בת ישמעאל היה בזה הרבה יותר מזה, כי עשו אמר לישמעאל, אין זה דרך ארץ שאני הבן אהרוג את אבא יצחק, אלא אתה ישמעאל תהרוג אותנו מפני שהוא אחיך ואני אהרוג את יעקב, ואח"כ אני ואתה נירש את כל העולם כולו, כך עשו אמר בפיו.

אבל בלבו חשב עשו שלאחר שישמעאל יהרוג את יצחק אבי ואני אהרוג את יעקב, אני בא לישמעאל והורגו בטענה למה הרגת את אבי, ואני יורש את כל העולם כולו לעצמי, הוא מחשב בלבו והקדוש ברוך הוא מפרסמו, שנאמר כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתרו (ירמי' מ"ט י') אמר הקב"ה, חייך יודע אני מה שחשבת בלבך.

ולפי זה כל השידוך הזה נולד בחטא גמור, עם מחשבות לרצח מתועב ואכזרי, אז גם אם היה מתחתן רק עם מחלת ומגרש את האחרות היה זה שידוך רע שנולד בחטא, אבל מלשון הפסוקים משמע כדברי המדרשים הראשונים, שעשו רצה לרצות ולשמח את אביו כי ראה שרעות בנות כנען בעיני אביו, ומשמע שכוונה טובה הייתה לו בנישואיו עם מחלת ולא להיפך?!

וגם פלא עצום, איך עשו - מבן שמכבד אביו שאין כדוגמתו אפילו בין התנאים, ירד לדיוטא התחתונה לארגן שכיר חרב שירצח את אביו?? זה ממש בלתי נתפס החדות והקיצוניות של נפילה זו!!!!

ונראה לתרץ שיתכן ולעשו היו 2 תוכניות בחתונה הזו עם מחלת, תוכנית אחת טובה להתחזק ולפתוח דף חדש, והראיה לכך שגם מינה את אשתו השלישית מחלת שתהא אחראית על נשיו (**מלבי"ם**), ושהיא תהיה עיקר הבית. ב. רצה להתקרב לישמעאל בכדי שיצחק אביו ויעקב ירצחו על ידם וכך יזכה בכל הירושה הגשמית והרוחנית בלי מאמץ, כי הוא רצה בכל כוחו להשיג את דרגת יעקב אבינו בכל מחיר.

ויתכן שהחלטה זו נבעה כי עשו נבהל כביכול מרגע האמת, שראה שיעקב יוצא מהארץ ומתנתק מחייו ונפרד מהמשפחה להמשך דרכו לבנות את עם ישראל, ועשו קלט את המצב ונהל מעצמו שסופית כולם התייאשו ממנו והוא נקבע לרשע לדורות.

ויתכן עוד שכל ההשקעה שהשקיעו בו יעקב כאמור קודם ואביו יצחק במשך השנים לתקנו, סוף סוף חדרו לליבו והחליט לחזור בתשובה, וכדברי רבי יהושע בן לוי, ויתכן שמחלת הייתה אשה כשרה שאם עשו היה חי רק אתה הוא היה חוזר בתשובה.

ואולי הוא סיכם על התוכנית הרצחנית עם ישמעאל רק לאחר שראה שהוא לא מתחזק, או שעשו אמר כבר מהתחלה

ללמדנו, שבכדי לחזור בתשובה ברת קיימא, חייבים באמת לחתוך מעצמנו את הרוע בלי ויתורים, ולא להשאיר זכר ואפשרות לחזור לעבירות במקרה שהחזוק יכשל, כי אז החזוק באמת יכשל, כי באמת לא התנתקת.

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עין

כתב רש"י על הפסוק **"מן האדם האדם"** - עדשים אדומות, **ואותו היום מת אברהם, ובישל יעקב עדשים** להברות את האבל, ולמה עדשים?? כי זה עגול, ואבלות זה כגלגל החוזר בעולם.

והנה יש מחלוקת מתי מל אברהם אבינו את עצמו ואת כל אנשי ביתו, **ובבעל זקנים מבעלי התוספות** כתב שזה היה ביום כיפור, כי עושים היקש ממה שכתוב במילת אברהם **"בעצם"** וגם במצוות יום כיפור בתורה כתוב **"בעצם"**. **ובמילת** אברהם כתב רש"י שהוא נימול בדיוק ביום שנולד בו לפני 99 שנה שלכן כתוב פעמים **"בעצם היום הזה"**, ולפי זה אם נחבר את הדברים יחד יוצא לנו שאברהם אבינו נולד ביום כיפור.

וטהר לבנו - תולדות

נזיד עדשים בעצם יום כיפור, הרי האבות קיימו את כל התורה כולה עוד קודם שניתנה ואפילו עירובי תבשילים יומא כח?!

ונראה לתרץ א. שהיות ולא היה חובה לקיים את התורה לכן כאשר היה צורך חשוב יותר מלנהוג על פי התורה אזי הם נהגו לפי הצורך ולא לפי התורה, וכך מתרצים איך יעקב התחתן עם 2 אחיות דבר שאסור באיסור חמור של עריות על פי התורה, אלא היות וראה צורך להתחתן עם 2 האחיות בכדי להקים 12 שבטים על כן הוא פעל לפי הצורך ולא לפי התורה שעדיין לא התחייב בה.

וגם כאן, היות ויעקב אבינו רצה להתחזק ביראת שמים, ולכן בישל בעצמו ולא על ידי אמו נזיד עדשים בכדי להמחיש לעצמו שהאבילות זה כמו גלגל שמתגלגל ממשפחה למשפחה, והחיים הם חיי זמן, קצובים ולא נצחיים!! זה היה חשוב יותר ליעקב מאשר לנהוג איסור מלאכה ביום כיפור עוד קודם שניתנה תורה, **בפרט** אם נפרש שרצה לעורר את עשו בתשובה בראותו את יעקב המתמיד פתאום מבשל במטבח!! ועוד מאכל מוזר – עדשים אדומות, ואולי עשו יתעניין ויחקור בעניין הבישול והאוכל ויתעורר שהחיים זמניים הם, וחייבים לחטוף תורה ומצוות כל רגע בחיים.

תשובה נוספת נראה לי בדרך חידוש, שאכן צדיקים הקב"ה ממלא ימיהם ושנותם מיום ליום ומחודש לחודש, אבל היות ואברהם נפטר 5 שנים קודם זמנו שבמקום שייפטר בגיל 180 הוא נפטר בגיל 175 כי בורא עולם לא רצה לצערו שיראה חלילה בקלקולו של נכדו עשו שיצא לתרבות רעה בגיל 13.

ואם כן ממילא כבר לא התקיים מילוי שנותיו של אברהם, והוא ממילא נפטר קודם זמנו ביום שנכדו חטא, אם כן יתכן שנחסר לו 5 שנים לא מלאות בדיוק, אלא פחות או יותר בכמה ימים כי בכל מקרה אברהם נפטר בחודש תשרי כמשמעות הגמ'.

ובעצם קשה איך יתכן שחלק מהצדיקים נפטרים באותו יום שנולדו בדיוק, הרי יוצא שהוא חי יותר שנים ממה שנקבע לו, כי הפטירה בתאריך יום הלידה זה כבר התחלת שנה חדשה, למשל משה רבינו שנולד בז' אדר וחי 120 שנה, הרי אם נפטר בז' אדר הרי שיום פטירתו זה כבר התחלה של השנה ה-121!! כמו בבר מצווה שזה 13 שנה אחרי יום הלידה, וממילא יוצא שהנער בן 13 שנה ויום אחד.

ואולי בדרך אפשר, יתכן והם נפטרים ברגע המדויק בו מלאו בדיוק 120 שנה מלידתם כמו אצל משה, למרות שבגמרא מופיע רק שנים חודשים וימים ולא מוזכר שעות ורגעים, בכל זאת הרי

עצם הלשון קשה שהרי היה צריך להיכתב קודם שה' ממלא חודשים ואחר כך לכתוב שה' ממלא גם את הימים!! אלא לשון זה נלקחה ממגילת אסתר ששם נכתב קודם מיום ליום ומחודש לחודש, ויתכן שלכן לא נזכר כאן בגמרא גם שעות ורגעים.

ואם נכונים דברינו, אם כן אין קושיה איך משה רבינו נולד בז' אדר ונפטר גם בז' אדר בגיל 120 בדיוק, כי הוא נפטר כשהתמלאו 120 שנה מלאות כולל השעות והרגעים. **ואולי** יותר מזה אפשר לומר שיתכן שאם אברהם אבינו נולד בתחילת מוצאי יום כיפור, דהיינו שעה לאחר תחילת יא' תשרי, אם כן כל יום כיפור מלבד ההתחלה שלו – השעה הראשונה שלו, זה בעצם היום בו נשלמו ימיו לפי שעות ורגעים.

ולכן גם אם אברהם אבינו נולד ביא' תשרי עדיין אפשר לומר כשכל את עצמו באמצע יום כיפור שזה היה היום בו נולד אברהם לפני 99 שנה דהיינו ה 24 שעות שבהם מסתיימים 99 שנותיו עד הלידה – מעת לעת, והאריה היא ממש רבינו שעד רגע שמלאו לו 120 שנה מדויקים מעת לעת נחשב יום לידתו.

ואכן מצאתי ברמב"ן שמות ל' יב' שכתב "וכן בכל מניני התורה בשנות האדם כך הם מנינים מעת לעת", וכדתנן בפי' יוצא דופן (נדה ד' מה.) בן ט' שנים ויום אחד בן י"ג שנה ויום אחד בת י"ב שנה ויום אחד דאותו יום אחד כדי להשלים, ועיי' **ריטב"א** שם שהביא מחלוקת הראשונים האם לגבי בר מצווה זה גם מעת לעת לפי שעה מדויקת מהלידה או רק מתחילת היום.

ולפי זה אברהם נפטר ביא' תשרי, ואכן למרות שנחסרו מחייו 5 שנים עדיין הוא נפטר בדיוק בגיל 175 שנה, וכפשוטו הגמרא שעל כל האבות התקיים הפסוק שהתמלאו ימיהם, ולכן היה מותר ליעקב לבשל באותו היום נזיד עדשים ללוא כל חשש.

והנה מצאנו בתשובת רש"י צג' שמשנה נפטר בזמן מנחה של שבת, ולפי מה שכתבתי, צריך לומר שמשנה נולד כמעט לפני מוצאי ז' אדר, ולכן בז' אדר קודם זמן המנחה עדיין לא עברו 120 שנה מלאים מעת לעת לחיי משה, וכאמור.

והראוני מהרש"א קידושין לח' וכך הבנתי דבריו: שהיות ולא כתוב "מספר שנותיו אמלא", משמע שאכן שנים מלאות הכוונה כמו שנפסק כלפי בר מצווה, שאם נולד אפילו בסוף ז' אדר בכל זאת עם סיום ו' אדר נשלמו שנותיו, אבל אצל צדיקים הקב"ה ממלא ימיהם דהיינו מעת לעת שנפטר בדיוק ברגע שנולד, וכך יוצא ימים מלאים, ולכן משה שנפטר בז' אדר מבחינת השנים היה 121, אבל מבחינת ימים מלאים היה זה 120 שנה בדיוק.

**ויצחק אוהב את עשו – חיזוק עצום

במאמציו ויצליח בזכות יצחק באהבה רבה להחזיר את בנו לדרך הישר והטוב אמן ואמן.

זה כמו שמשתמשים בזכות עקידת יצחק כך נשתמש בזכות עבודת יצחק בחינוך בנו, ואבא יקר ואהוב אל יאוש גם אם הבן נורא מצבו איום תשקיע באהבה ובעזרת ה' כי בוודאי הוא לא יותר גרוע מעשו הרשע שעוד קודם שנולד היה רשע גמור שרצה לצאת לעבודה זרה, ובעזרת ה' תראה הרבה נחת יהודית אמן ואמן.

וגם אתה עצמך חנך את עצמך ותשקיע להיות ירא שמים, גם אם אתה במצב אנוש וירוד ומחריד, ובזכות השקעת החינוך של יצחק בבן הרשע מבטן ומלידה עשו תצליח גם אתה להשתנות ולהיות צדיק אמן ואמן.

ויתן לך אלוקים מטל השמים ומשמני הארץ

אלא תמיד תישאר צדיק ותהיה ראוי לעוד שפע ולעוד שפע, כי לא תנצל את השפע לרעה ולא תשכח אלוקיך, אלא תשתמש בשפע לחזק יהודים ולעשות חסדים רבים, ולהישאר ירא שמים אמיתי עובד ה' ובלוי גאוה של אני ואפסי עוד!! ואו **שהברכה שהשפע יגיע בתשלומים** במנות קטנות "ברוך ה' יום יום", כך השפע לא יעבירך מדעתך.

כידוע תפילה לא הולכת ריקם, וגם אם התפללו על חולה שיחיה ובסוף הוא מת, התפילה לא הייתה לריק, כמו כן אם התפללו לפרנסה טובה ובכל זאת לא רואים שיפור, בכל זאת התפילה לא הולכת ריקם, **אלא** ה' משתמש בה להזדמנות אחרת לבנים של אותו מתפלל ולפעמים עבור יהודי אחר או על כל כלי ישראל.

ולכן כל המאמץ של יצחק אבינו לחנך את עשו הרשע ולהופכו גם כן לצדיק כמו יעקב, למרות שיצחק לא הצליח במשימתו זו בכל זאת עבודת הקודש עבודת החינוך הקדושה של יצחק אבינו לא הולכת ריקם.

כי היא עוזרת עד היום לכל עם ישראל לכל יהודי שרוצה ומתאמץ לחנך את בנו שיש לו נטיות לא טובות רח"ל, שיצליח

כתוב במדרש: "ויתן ויחזור ויתן", ומה הכוונה והמשמעות?? ולמה לא נקבל את כל השפע בפעם אחת?? **ונראה** שכידוע ניסיון העושר מסוכן לרוחניות ככתוב "וישמן ישורון ויבעט", ולכן בירך יצחק "ויתן ויחזור ויתן", דהיינו שהשפע הגשמי שה' נותן לא יעביר אותך על דעתך חלילה.

וטהר לבנו - תולדות

*ויתן לך - ויחרד יצחק

שמצאנו במשניות **כתובות פ"ז מ"ז** – שאשה המחטיאה את בעלה באיסורים היא מוגדרת כעוברת על דת יהודים, דינה שתצא בלי כתובה.

והנה במדרש תנחומא כתוב שחרדה זו הייתה חרדה גדולה יותר מהחרדה שראה את השכינה בעת העקידה – וזה מבהיל על הרעיון וכי שייך יותר חרדה ממראה כבוד ה'??

ואולי, כאן יצחק חרד שכל העשרות שנים בהם קירב את עשו הרשע בכדי לקרבו על ידי מצוות כיבוד אב, בכל זאת הכל קרס בגלל המחלוקת בינו ליעקב, שעכשיו מצפה הוא שאביו ימות בכדי לרצוח את יעקב, וממילא קרס כל הכיבוד אב כי בן המצפה שאביו ימות לא שייך שיחשב כמכבד אביו גם ברמה של רשע כעשיו הרשע.

אבל לפי זה קשה מדוע אמר יצחק מיד לאחר מכן על יעקב "גם ברוך יהיה"? וכמו כן האם יעקב בגונבו את הברכות גרס שעשו יחטא בכיבוד אב ובעצם בכך גרס להפלת תוכניתו של יצחק אביו במשך עשרות שנים להחזיר את עשו בתשובה??

אבל לפי האמור קודם הדברים נפלאים, שיתכן שכשיצחק ראה את הגהינום פתוחה לפניו בכניסת עשו, הבין שאין לעשו גם מצוה אחת של כיבוד אב, והתגלה לו גם הסיבה לכך, כי עשו התכוון להכשילו ולהאכילו גזל ואיסורים במקום ציד אם לא ימצא, ועל זה נחרד יצחק ביותר, עוד יותר מהחרדה שראה פני השכינה בעקידה.

כי בעקידה הוא קיים מצווה, ואילו כאן יצחק כמעט נכשל בעבירה חמורה רח"ל, ופחד של יצחק מעבירה גובר על כל פחד שיש, ועל כן אמר יצחק על יעקב "גם ברוך יהיה", שאכן רק ליעקב מגיע את כל הברכות ואילו לעשו שאין בו אפילו מצווה אחת לא מגיע לו שום ברכה, ולפי זה ברור שאין ליעקב ולרבקה ששלחה אותו לגנוב את הברכות שום צד חס ושלוש בקלקולו של עשו הרשע.

ויתכן עוד שרבקה ראתה שעשו מסכים להחטיא את אביו בפרט שראתה שלא לקח עמו את בגדי הצידה לכן שלחה את יעקב להציל את יצחק מעבירה חלילה, וגם שעל פי האמת כבר לא מגיע לעשו שום ברכה.

האם נחשב ליצחק לחטא מה שקירב את עשו??

ויישר כוח לגאון הרב אליהו פרידלנדר שליט"א שבזכותו ובעזרתו הרבה התחדש לי מאמר זה.

איך יתכן לטעון על יצחק שפשע בחינוך הרי ידע בנבואה שאחד מהבנים יהיה רשע עוד בעודו בבטן אמו, ואדרבא יצחק באהבתו ניסה להצילו ולהחזירו למוטב כפי אריכות הדברים שהבאנו במאמרים קודם??

וגם מדוע יצחק מכונה מליץ יושר?? ועיין במדרש הגדול שמשבח את יצחק שידע שעשו רשע ובכל זאת קירבו במגמה ובמטרה להחזירו בתשובה.

לכן נראה לחדש שהקב"ה מסביר לעם ישראל מדוע הגאולה העתידית מובטחת ותגיע אך ורק למען שמו באהבה, כי הקב"ה אומר אינני רוצה לשקול את מעשיכם הטובים והרעים לבדוק האם אתם זכאים לגאולה אם לאו, אלא אני יתייחס אליכם כאילו אתם בלי זכות כלל מצד עצמכם וגם כביכול אתם לא זכאים בזכות האבות, כי תמה זכות אבות, ורצוני לדקדק עמהם בכדי שתקבלו את הגאולה למען שמי באהבה, כי אילו ישקלו מעשי ישראל יתכן שלא תגיע הגאולה באהבה חלילה, ויתכן שלאחר שיוחלט על הגאולה מתוך אהבת ה' צורת דרכי גאולה יבחנו לפי דור שכולו חייב או כולו זכאי.

ואפשר לחדש עוד שאדרבא פשעי אברהם ויצחק כביכול זה בעצם הסיבה לגאולה המובטחת למען שמו באהבה, כי אברהם מצד אחד כשאמר במה אדע הוא חידש אמונה עצומה בבורא עולם.

וכפי שהגמ' **בברכות ז'** אומרת אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם לא היה אדם

מלך שר התורה בספרו "טעמא דקרא" כתב, שכאשר בא יעקב אבינו ליצחק אביו במלבושי עשו, הריח יצחק ריח גן עדן, והקשה מרן, אם כן מדוע שאל יצחק אבינו מי הנכנס?? וכי סבר שלעשו יהיה ריח גן עדן??

ומתוך מרן שר התורה שיצחק חשב שאולי בזכות מצווה אחת הקיימת אצל עשו – אולי בזכות מצוות כיבוד אב שקיים באופן נפלא ביותר, על כן זכה לריח גן עדן.

וראיתי בספר חן השולחן מהגאון רב אליהו פרידלנדר שליט"א שהוסיף על דברי מרן, שלפי זה מובן מדוע לאחר שהריח יצחק ריח גן עדן כתוב "ויתן לך אלוקים מטל השמים", כי יש קשר בין הדברים ולכן ה' מוסיף על עניין ראשון, שהיות ויצחק אבינו סבר שעשו נכנס ובזכות מצווה אחת יש לו ריח גן עדן, לכן ביקש לעודדו ולדרבנו וכאילו טען לו עשו בני הנה לך שעל מצווה אחת כבר יש לך ריח גן עדן, ואם תלך בדרך ה' ותוסיף מצוות ותמעט בעבירות עד כמה יתן לך ה' ויוסיף ויתן לך.

וחשבתי להוסיף עוד נדבך לדברים הנפלאים שאמרו גדולים ממני, שבסוף כשהתברר ליצחק אבינו שקודם כשהיה הריח הטוב היה זה כי נכנס יעקב הצדיק, כי כאשר נכנס עשו ראה יצחק גיהינום פתוחה לרגליו, אז נחרד יצחק מאוד, כי הבין שאפ"י מצווה אחת אין לעשו ולכן אין לו ריח גן עדן בזכות אותה מצווה, (כי מאחר שיצחק אבינו סבר שעל מצווה אחת כבר מריחים ריח גן עדן, הקב"ה היה מתנהג עמו כסברתו) ולכן נחרד יצחק מצבו הרוחני של בנו עשו, ולכן יצחק לא רצה לברכו כלל.

ואולי זה קצת הוכחה למה שכתבתי שגם מצוות כיבוד אב של עשו נפגמה, כאשר יחל לפטירת אביו – "יקרבו ימי אבל אביו", כי בן שמצפה לפטירת אביו זה סותר לחלוטין את הבסיס של כיבוד אב.

ואם נטען שריח גן עדן היה אמור להיות לפי מצבו של עשו באותה שעה ולא לפי סוף חייו, ואם כן הרי לפני הברכות עדיין לא ציפה עשו לפטירת אביו, ואם כן עדיין לא נפגמה מצוות כיבוד אב של עשו?? ואולי בגלל שחשב להכשיל את אביו באכילת גזל ואיסורים כשאמר להביא "צידה להביא" וכמו שפירש רש"י: שעשו החליט אם יצליח יביא צידה לאביו ואם לא יביא גזל, ובעצם עשו הכין לאביו **כלב** כדברי המגלה עמוקות פרשת שלח, ולהחטיא אבא צדיק זה היפך מכיבוד אב, כפי

פלא עצום היה לי **בלומדי עם תלמידי המצוינים** בת"ת "תורת אמת" בני ברק בישיבה מג' כה- כז', שכתוב שם (כה) **אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר**: (כז) הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: (כז) **אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי**: ומסביר רש"י שהקב"ה טוען לעם ישראל שאין להם זכות לגאולה השלימה בזכות עצמם כי פשעו בו, וגם אין להם לסמוך על האבות שהרי "**אביך הראשון חטא**" – אברהם, באומרו "**במה אדע**", שכביכול פקפק בהבטחת ה' שעם ישראל ירש את ארץ ישראל, "**ומליציך פשעו בי**" – אין לך בכל מליצים שאתה סומך על זכותם שלא מצאתי בו פשע **יצחק אהב את שונאי – עשו**, ואכן **במדרש רבה תהילת שמות** כתוב "**ויהאב יצחק את עשו לפיכך יצא לתרבות רעה על אשר לא רדהו**", ומפורש שזה נחשב כפגם, ואולי זה הכוונה גם בביאא כאן, שזה נחשב לפשע ליצחק.

אומנם קשה, שהרי אברהם אבינו **כבר נענש** על כך ככתוב בגמרא נדדים לבי מפני מה **נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו** למצרים מאתים ועשר שנים? שמואל אמר: מפני שהפריז – הרחר על מדותיו של הקב"ה, שנאמר במה אדע כי אירשנה??

ועוד קשה הרי באותו מדרש שבו כתוב שיש אשמה ביצחק בנפילת עשו לתרבות רעה מופיע קודם כך על אברהם כלפי ישמעאל, ומדוע לא הזכירו זאת לאברהם?? **ויתכן** שהזכירו עיון חמור יותר.

ופלא נוסף וכי יעקב במה חטא, הרי אם הקב"ה טוען שאין זכויות לישראל הרי נשאר זכות יעקב שלא כתוב שחטא?? **וגם**

וטהר לבנו - תולדות

וכן אצל יצחק הקב"ה כביכול החשיב זאת לחטא שקירב את עשו, והיא הנותנת והגורמת לעם ישראל שיגאלו למען שמו באהבה גם בלי זכויות, כפי שיצחק עמוד היראה "**פחד יצחק**" במקום לרחק את עשו הרשע קרבו באהבה רבה, כך הקב"ה יקרב את עם ישראל עם כל פשעיהם ויגאלם למען שמו באהבה, בלי שום תנאי.

והידוש זה מתאים כפתור ופרח לדברי **שבת פס' שרק יצחק מגן** על טענת ה' על עם ישראל "**בניך חטאו**" וטען שהוא מסכים לסבול חצי מעוונות עם ישראל וכו', ומובן שמכונה שמו - "**מליצד**", ומסיימת הגמרא **מיד נשאו עיניהם למרום ואומרים: אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך**, שנוכה בקרוב ממש לגאולה השלימה אמן.

מדוע לא מוזכר יעקב אבינו כסיבה להבטחת הגאולה – המשך, ולמה יעקב לא עלה בסולם?

בכדי לנקות את חטאי עם ישראל לקראת הגאולה וכפי שאמר לו ה' **במפורש קודם לשאלתו**, בכל זאת בשאלתו **האם לעולם??** רצה להרוויח **צמצום זמן הגלות**, בכך שהראה להקב"ה צערו שהגלות תימשך כימי עולם,

ואולי טמון בשאלתו בקשה, **שהקב"ה יעודד את עם ישראל שלמרות אורך קושי הגלות**, שלא ישברו בני ישראל ושלא יחשבו שהגלות לעולם היא, אלא **שתמיד יקוּו ויצפו לגאולה הקרובה**, ובתקווה טובה זו יקיימו תורה ומצוות מתוך שמחה למרות קושי וצער הגלות.

וכמו כן רצה יעקב **שהגלות תהיה כחלום** סוג של קהות החושים ולא לא כמצב ערנות שאז הצער חד יותר, ואכן כתוב **ישעיה נא: ה' "התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד ה' את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית:":**

ומפרש המצודת דוד "הקיצו מעתה מתרדמת הצער". אשר עד הנה שתית כוס החמה הבא מה' ונתמרק א"כ העון. את קובעת - השמרים הקבועים בתחתית כוס התרעלה כבר שתית ומצית את הכל ולא נשאר מאומה, ור"ל כל הרעות הכתובות כבר באו עליך ולא תוסיף לבוא עוד:

אומנם מוכח מדברי הנביא **ישעיה מה' יא'**, לאחר שכתוב שם שה' מנקה אותנו בגלות ולא באש הגיהינום, כתוב מפורש "**למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן**", משמע שגם הניקיון מהחטאים על ע"י הגלות במקום אש הגיהינום זה רק למען שמו שלא יתחלל חלילה?!

ולכאורה הרי חטאי עם ישראל נמחקו בגלל צער הגלות וכוס התרעלה ששנו עד תומה, ולכאורה מן הדין הוא שימחקו עוונותיהם, ולא בגלל חילול ה', וכפי שקבע יעקב אבינו כשלא עלה בסולם וכאמור קודם?!

אבל התשובה היא גם כאשר **עם ישראל התנקה מעבירות**, זה עדיין לא מספיק זכות לקבל את הגאולה המובטחת, אלא זה רק **מספיק לעצור את צער הגלות** ששימשה במקום אש הגיהינום, ובכך כבר **תוסר השנאה**.

אבל לנקות בלי אש הגיהינום שאפילו לא יישאר רושם כלל, זה רק למען שמו באהבה, וחשוב ביותר לנקות את הרושם כי רק כשנמחק הרושם הרע, רק אז **יכול לשרוד אהבה**, ובגלל האהבה תבוא הגאולה, ועל זה חייבים את חסדי ה'.

וכפי שכתוב **בישעיה מג' כה'** "**אנכי אנכי הוא מחה פשעך למעני וחטאתיך לא אזכר**", ומפרש המצודת דוד "**וחטאתיך לא אזכור**" - ר"ל מחקתים היטב לבל ישאר רושם כלל ולא יזכר, שעל זה מפורש שם שאין להם זכות אבות וכנ"ל, ורק כך זוכים כל עם ישראל לטוב האין סופי העתיד לבוא בעת הגאולה, ומחיקת הרושם היא למען שמו באהבה.

ולכן יעקב לא נמנה כביכול בפשעי האבות הקדושים, כי מצד פעלו של יעקב אבינו התנקו חטאי עם ישראל בגלות, וכמוכח קודם **בנביא ישעיה נא'**, אבל זה עדיין לא מספיק שיהיו ראויים לגאולה בלי חסדי ה' למען שמו, ורק פעולות אברהם ויצחק פעלו את ההתחייבות שה' יגאל את ישראל באהבה למען שמו, וכפי שנכתב במאמר הקודם.

שקראו להקב"ה אדון עד שבא אברהם וקראו אדון, שנאמר **"ויאמר א-ד-נ-י (אלקים) במה אדע כי אירשנה"**.

אמר רב אף דניאל לא נענה אלא בשביל אברהם, שנאמר "ועתה שמע אלקינו אל תפלת עבדך ואל תחנוני והאר פניך על מקדשך השמש למען א-ד-נ-י", לא כתוב למענך אלא למען אברהם שקראך אדון: **ולא הגיוני שבמשפט שבו אברהם מחדש אמונה באדנות ה' על העולם במשפט זה הוא יפקפק באמונה??**

אלא יתכן שה' השתמש כביכול במילים אלו במובן השלילי שיש בזה כביכול פקפוק "**במה אדע**" לטובת אברהם ועם ישראל שלא יגאלו בגלל הזכות אבות כי אברהם פחד שמא ירבו מאוד חטאי עם ישראל ולכן הקב"ה החשיב זאת כחטא שבכך עם ישראל יגאלו בלי זכויות אלא מתוך הבטחה וברית למען שמו באהבה.

קודם הקשתי מדוע בפסוקים שבו ה' טוען שאין זכות אבות לגאולה, כי אברהם ויצחק חטאו ופשעו, הרי נשאר יעקב שלא כתוב שם שחטא ומדוע לא תגיע הגאולה בזכות יעקב אבינו?? וכמו כן גם אצל יעקב מצאתי שכתוב **בתהילים** שחטא כביכול נגד ה' וכפי שאכתוב בהמשך.

והנה תמיד התפלאתי בפרשת ויצא מדוע יעקב אבינו בחלום הסולם, **לא חלם שגם הוא עלה בסולם??** וב"ה מצאתי מדרש **תנחומא פרשת ויצא פסוק ב'**, "**ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו**", א"ר ברכיה בשם רבי חלבו ור"ש בן יוסינה מלמד שהראהו הקב"ה ליעקב אבינו שרה של בבל עולה ויורד ושל מדי עולה ויורד ושל יון עולה ויורד ושל אדום עולה ויורד, **א"ל הקב"ה ליעקב יעקב!! למה אין אתה עולה??**

באותה שעה נתירא אבינו יעקב, ואמר: **כשם שיש לאלו ירידה כך אני יש לי ירידה**, א"ל הקב"ה: **אם אתה עולה אין לך ירידה!!!**

וכתוב במדרש שלמרות הבטחת ה', **יעקב אבינו לא האמין!! ולא עלה!!** ודרש ר"ש בן יוסינה שעל זה כתוב (תהלים עח) **"בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו"**.

אמר לו הקב"ה: אילו עלית והאמנת לא הייתה לך ירידה לעולם!!! אלא **הואיל ולא האמנת הרי בניך משתעבדים בהללו ד' מלכיות בעה"ז**.

א"ל יעקב: האם לעולם?? א"ל "**אל תירא עבדי יעקב אל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים**" כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך שם באומות העולם, **ואותך לא אעשה כלה**, אלא **מיסרך ביסורין בעולם הזה בשביל לנקותך מעוונותיך לעתיד לבא**, לכך נאמר **ויחלום**.

ולכאורה משמע שיעקב אבינו חטא בכך שלא האמין להבטחת הקב"ה, ומדוע לא הוזכר בנביא שגם יעקב אבינו שחטא כפי שהוזכר שאברהם ויצחק אבינו חטאו?!

אלא אפשר שיעקב אבינו בוודאי האמין שאם ה' הבטיח שאם יעלה הוא לא ירד מהסולם, זה מובטח ולא יתבטל כי הבטחת ה' לטובה אינה מתבטלת, אבל **יעקב אבינו חשש שרק הצדיקים לא ירדו, אבל הרשעים כן ירדו ויכלו ככל העמים שירדו וכלו מן העולם**.

ויעקב אבינו דאג לרשעי עם ישראל שגם הם יזכו לחיי העולם הבא ולגאולה השלימה, לכן רצה שהקב"ה יעניש את כל עם ישראל כולל הצדיקים כל זמן הגלות, כך עם ישראל לא יכלה מן העולם, אלא יזכו לחיי העולם הבא, בכך **שהגלות תנקה אותם במקום אש הגיהינום**,

וכמפורש בנביא ישעיה פרק מה' פסוק י' "**הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני**" - ומסביר רש"י שהקב"ה מנקה אותנו בגלות ובעוני במקום לנקות אותנו באש הגיהינום כך נזכה לקבל את הגאולה בניקיון מהעבירות.

ויתכן שיעקב אבינו למרות כל הידיעה הזו, בכל זאת שאל האם לעולם עם ישראל יהיו בגלות? למרות שידע שכל הגלות היא

וטהר לבנו - תולדות

אכילת פסח של יצחק למרות שבנו עשו לא נימול

משא"כ בתרומה לדעת רש"י. **וחשבתי סיבה מדוע גילגל הקב"ה שעשו לא יהא נימול על ידי יצחק, כי רק ביצחק התקיים בבריתו של אברהם בשלימות,**

וכך גם התחדד מאמר הגמרא מדרים לא "כי ביצחק יקרא לך זרע" ולא כל יצחק, שכביכול אין עשו נחשב בנו של יצחק.

הרי עשו לא נימול ואיך אכל יצחק קרבן פסח, הרי בן שלא נימול מעכב את אביו מאכילת קרבן פסח במפורש בפרשת בא???

ואולי כדברי המנחת חינוך רפב' אות ה' שגם רש"י מודה לר"ת גבי קרבן פסח שאם היה אונס מתחילה ועד סוף אינו מעכב

על כיבוד אב של עשיו, ועל עניין מכירת הבכורה הארכת בפרשת ויחי בס"ד באופן נפלא על הפסוק "ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי"

עשו - אדמוני - רוצח מלידה

בכדי שיעקב ימות, ולכן יעקב אחז בעקבו לעקבו שכך יפסיק לפצוע את אמו כי עשו יחשוש שמא יחזירנו יעקב פנימה כך שעשו ימות ביחד עם אמו.

וראיתי במדרש הגדול שעשו אמר ליעקב שאם יעקב יצא ראשון אזי עשו יהרוג את אמו ויצא דרך הדופן, ולכן נתן לו יעקב לצאת ראשון, ואם כן **מדוע יעקב ניסה לעכבו?**

ואולי יעקב ידע שעשו לא יהרוג את אמו בעודו בפנים כי אז יש סיכוי גדול שעשו ימות עמה, ותאוותו לחיות ולחטוא הרבה, ורק בשעת היציאה אזי עשו הרשע תוך כדי היציאה ינסה להרוג את אמו.

וכפי שכתוב במדרש שעשו קרע לאמו את הרחם ומאבריה הפנימיים ולכן הוא התבוסס בדמה, ולכן יעקב לא יצא ראשון כי ניסה לעצור את הריגת אמו בכך שאחז בעקב עשו, ואז עשו פחד שמא יצליח יעקב להחזירו פנימה כשאמו מתה.

ולפי זה נראה שלכן כתוב במדרש שיש חובה לעשו על שיצא ראשון ובפשטות זה זכות לעם ישראל בכך שעשו יצא ראשון ולא יעקב, כדברי המדרש רבה סג' **"ויצא הראשון אדמוני"** א"ר חגי בשם ר' יצחק בזכות (ויקרא כב) **"ולקחתם לכם ביום הראשון"** אני נגלה לכם ראשון שנאמר (ישעיה מד) **"אני ראשון ואני אחרון"**, ופורע לכם מן הראשון זה עשו ככתוב: **"ויצא הראשון"**.

ויתכן שעשו מוגדר ראשון לא רק כי יצא ראשון אלא כי טמון ביציאתו ראשון מהותו שהיה רוצח ורשע מבטן ומלידה.

רק הפלא הוא ובעצם שיא העזות איך עשו מזכיר ליצחק שיעקב שמו כן כי עקבני פעמים, וכי איך לא התבייש להזכיר את פשעו הנורא לאביו?? **ושמא** מרוב צערו וכעסו לא שלט בשכלו ופלט מחשבתו למרות שהפליל עצמו, כי **אדם ניכר** בכוסו בכיסו ובכעסו.

ביקש יעקב לגלות את הקץ

לקרבו ליהדות זה יכול להרחיקו מאוד מאוד כי יתיימש מהגאולה בראותו כי רחוקה היא מאוד??

ואולי יצחק אבינו רצה להגיד לעשו כל הגלות קיבל עליו יעקב וחיי השלמות של יעקב יהיו רק לאחר אלפי שנים בעת הגאולה השלימה, אבל אתה עשו כדאי לך לחזור בתשובה, כי אם תצליח להתגבר על טבעך שהיית מיועד להיות רשע כנבואה שקיבלה רבקה משם הצדיק, **ששני תומים בבטןך ושני לאומים ממעיך יצאו**, אם כן אתה תזכה להרוויח גם עולם הזה טוב ונחמד **מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש**, וגם תזכה עולם הבא.

אך ה' מנע זאת מיצחק, כי בסופו של דבר עשו לא חזר בתשובה, ואוי לנו אם עשו ידע שארכה לנו הישועה וכביכול אין קץ לימי הרעה שהוא יכול להציק לנו שנים רבות רח"ל.

ויגדלו הנערים - מה יעשה אבא כשבנו רח"ל נופל??

שנראה בהמשך, וצריך להבין מדוע גם עשו נחשב לגדול ברוחניות?

זמיתי שהרב הגאון ר' יחיאל מאיר צוקר שליט"א האיר את עיני שאכן יש מדרש שמוכיח שיגדלו הנערים זה גדלות רוחנית

אדמוני - כתב בעל הטורים שעשו השחית בטן אמו והתבוסס בדם, והקשה החברותא היקר הרב אלדר נתנזון שליט"א למה לא הפילה את עשו מדין רודף??

והנה במנחת חינוך רצו' כלפי עובר כתב מהגמ' שאין דין רודף לעובר שהוציא ראשו שמסכן אמו כי מהשמים הרדיפה שאין לעובר בחירה, אבל כשהעובר לא הוציא ראשו מותר להורגו כי עדיין אין לו דין נפש וישראל ההורג עובר אינו נהרג עליו כי כאשר אין העובר רודף להרוג,

אבל כלפי עובר בן נח הסתפק המנ"ח האם נחשב לנפש, כי בן נח חייב על הריגת עובר, ואם כן אסור להרוג עובר בן נח רודף.

ואם כן יש לדון האם עשו הוא כישראל או כגוי, אומנם רבקה בוודאי הייתה כישראל והיא אינה חייבת על עובר בן נח וכ"ש עובר ישראל כשלא הוציא ראשו.

אבל כאן לכאורה יהיה מותר להרוג עובר שהוציא ראשו כי ברור שעשו ניסה לרצוח את אמו מחמת יצרו הרע או טבעו הרע של עשו, וממילא אין כאן סברא של משמים רדפו ליה, ואם כן מדוע למה לא הפילה??

ואולי רבקה לא הפילה את עשו כי רבקה לא רצתה להפסיד את יעקב?? ויש לדון האם מותר לוותר ולא להרוג רודף מחמת סיבה של רווח?? הרי לר"מ זה מצוות ל"ת לא לעמוד על דם רעיד??

ואומנם מצאנו אצל משה שכשהרג את המצרי כתוב **"וירא כי אין איש"** שהתבונן שלא יצא צדיק מאותו מצרי שרדף והכה יהודים, ואולי המצרי לא בא להרוג את היהודי אלא רק לצערו ויל"ע.

ואולי כל זמן ההיריון עשו לא סיכן את חייה, ויתכן עוד שאפילו בשעת הלידה רבקה לא הבינה את גודל הסכנה, **ונראה** מהמדרשים שרק בשעת הלידה פצע אותה למרות שיצא ראשון

כשביקש יעקב לגלות את הקץ נסתלקה ממנו שכניה, וכפי שביארתי יעקב אבינו איש האמת רצה להגיד לעם ישראל נכון הגלות ארוכה היא מאוד מאוד אבל בכוח האחדות וקדושת ישראל לעבור בשלום את הגלות, **אומנם** האיר את עיני הגאון הרב אליהו פרידלנדר שליט"א שיש **מדרש תנחומא** שיצחק ביקש לגלות את הקץ לעשו קודם הברכות ונגזו ממנו הדבר.

ומדרש זה פלאי הוא בעיני, בפרט אם נפרש כפי שהארכת בפרשת קודם שיצחק בוודאי ידע שעשו הוא הבן הרשע רק ניסה לקרבו ליהדות דרך מצוות כיבוד אב שמצווה זו תביאו ליד קיום כל המצוות.

אם כן מדוע יצחק ביקש לגלות לעשו הרשע את הקץ הרחוק שיגיע בעוד אלפי שנה מאז דיבר יצחק עם עשו בנו?? הרי במקום

בליל שישי פרשת תולדות תש"פ הייתי בשני בר מצוות באשדוד, והשתוקקתי שיתחדש לי חידוש על בר מצווה - וביקשתי מבורא עולם שיוכני, ובס"ד התחדש לי, שנהה בפרשתנו כתוב **"ויגדלו הנערים"** וכתב רש"י שהכוונה שנהיו בני 13, ולכאורה המילה **"ויגדלו"** יש במשמעותו גם שהיו גדולים בחשיבות רוחנית, וכפי

וטהר לבנו - תולדות

הרע ולא הלך לבית עבודה זרה אפילו פעם אחת, "וציד בפיו" יתכן שהוא התגבר וצד את היצר הרע על ידי "פיו", דהיינו שעל ידי לימוד התורה הוא הצליח להתגבר, כי זה הכוח היחידי שמנצח את היצר הרע, כמובא בגמרא קידושין ל'.

ובגלל מעלת עשו העצומה וגבורתו במשך 13 שנה, בכוח מעלה זו ניסה יצחק לקרב את עשו שיחזור בתשובה, ולכן אהב אותו גם בגיל מבוגר, עד כדי כך שאפילו כאשר נשי עשיו עוורו את יצחק, בכל זאת יצחק רצה להראות לעשו את אהבתו ואמר לו רואה אני את חלק הטוב שבך את ה13 ולא את ה30 הרעים, ואנא גם אתה עשו ראה נא את ה13 ותחליט טוב אני וחזור לשם לטוב שבך.

אז אותו צדיק השבור מחמת בנו שנפל שוב שואל אותי, ומה המסר??

ושוב התחדש לי הוספה בס"ד ועניתי לו, שאכן בסופו של דבר למרות אהבת אביו יצחק, בכל זאת עשו קרס ונפל, ומגיל 13 עד 15 אחרי הלימוד בישיבה, עשו היה חוטא בסתר, ובגיל 15 לאחר פטירת אברהם יצא עשו בפרסיה לתרבות רעה.

אבל כפי שכתבתי במאמרים הקודמים, המאמץ של יצחק לא היה לריק, כי בנו בסופו של דבר לא היה נחשב ליהודי ממש, ולכן הקב"ה לקח בשלימות את כל מה השקעת יצחק, שהשתמש ב31 השנה בהם עשו היה טוב יחסית שהתגבר על טבעו, ולראות את הטוב ולהתמקד בטוב ובכוח הראיה הטובה לנסות לעזור לבנו להתגבר על השנים הרעות שחי בהם, כוח זה עובר לכל הורי הילדים בעם ישראל, לכל אבא יהודי עד עצם היום הזה.

שגם אנחנו נלך בדרכי יצחק אבינו, ונזכה שכל בן שקרס ונפל רח"ל, בכל זאת יזכה לחזור למוטב מתוך האהבה ובכוח ההתמקדות בטוב, שאנחנו ההורים נתמקד בטוב שמצאנו בבנינו, ונזכה שגם הבן יתמקד בטוב שבו או שהיה בו, ויתעורר ויחזור לטוב בקרוב אמן ואמן.

ובזכות יהודי צדיק זה הייתה לי דרשה נפלאה בליל שבת תולדות בבית המדרש נפש החיים באשדוד, שמסרתי לעילוי נשמת מו"ר אבי רבי שלום בן יצחק זצ"ל שיום פטירתו ו' כסלו תשע"א זכותו יגן עלינו, כי איש צדיק היה, והתנקה מכל אבק וצל חטא בפרט שרוב ימיו בייסורים.

סיבת קלקולו של עשו בגיל 13

ואכן כאשר עשו נהיה בן 13 והתחייב במצוות היה עליו לעשות ברית מילה, אך חשש מהכאב, ולכן משך שנתיים דחה מלקיים מצווה זו.

וייתכן שלכן שאב את אביו יצחק כשגדל, איך מעשרים את המלח ואת התבן, ולכאורה עשו ידע שמעשר זה עשירית ואם לדעתו חייבים לעשר מלח ותבן, מה יש לשאול איך מעשרים אותם?? אלא יתכן, שעשו רצה להחמיר יותר מחיוב המעשרות, שאולי בזכות החמרה במצווה יתוקן החיסרון שלא מל את עצמו, ולכן הוא שאל, איך מעשרים מלח ותבן, שכוונתו שאביו יתן לו פתח וסיבה להחמיר לעשר גם מלח ותבן למרות שמעיקר הדין זה פטור גמור.

ולכן אביו אהב אותו, כי יצחק ראה שעשו מנסה לתקן חסרונו, ואיכפת לו מאי קיום מצוות מילה, ויתכן שיצחק סבר שבמשך הזמן עשו יראה בעצמו שאי אפשר לתקן ולכבות עבירה על ידי מצווה, וכפי שהלל קיבל את הגר שרצה להיות כהן גדול, כי כאשר למד הגר הרבה תורה כבר הבין שזה לא שייך, ובכל זאת הגר לא חזר בו מגרותו, כי התורה נעמה לו.

אבל אצל עשו, למרות לימוד התורה ולמרות קיום המצוות בתוספת חומרא, הרגיש בנפשו שחסר הוא בשלימות מחמת שהוא ערל, וחוסר השלימות ניקרה בו

הן אצל יעקב והן אצל עשו, וחיפשתי ומצאתי כדבריו במדרש זוטא שיר השירים פרשה א' וכתוב שם: "הגדול" זה אברהם, יצחק, ויעקב, שנקראו "גדולים", באברהם כתוב "וה' ברך את אדני מאד ויגדל" בראשית כד' לד', ביצחק כתוב "ויגדל האיש וילך הלך וגדול" שם כו' יג' ביעקב כתוב "ויגדלו הנערים" שם כה' כו'.

וממשך המדרש הרי כלול ב"ויגדלו הנערים" הנכתב על גדלות יצחק, שני בניו - יעקב ועשו, שכשם שחל השם על יעקב כך היה ראוי שיחול על עשו, כי עשו היה ראוי שיקרא יעקב ויעקב היה ראוי שיקרא עשו, כמו כן עשו היה ראוי להעמיד מלכים ויעקב היה ראוי להעמיד כהנים, הברכות הראשונות ראויות לעשו והאחרונות ליעקב, אלא שקלקל עשו ונתנו הכל ליעקב, וכשמכר עשו את הבכורה מיד נאמר עליו "הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד" עובדיה א' ב'.

ופלא עצום הוא שעשו עד גיל 13 נחשב כגדול כביכול בדרגתו של יעקב איש תם יושב אהלים, הרי כבר מבטן אמו כתוב ברש"י שכאשר אמו הייתה עוברת ליד פתחי עבודה זרה עשו נדחק לצאת, ואם כן איך יתכן שעשו בתחילת ימיו עד גיל 13 היה נחשב גדול כיעקב אבינו שאפילו בבטן אמו נמשך לצאת כשאמו עברה ליד בית מדרש??

אלא התחדש בס"ד, שהיא הנותנת, שגדלותו של עשו היא, שלמרות שכבר בבטן אמו הייתה לו משיכה כמו מגנט לצאת לעבודה זרה, בכל זאת במשך 13 שנה כשהיה מחוץ לבטן אמו בכל זאת לא ברח אפילו פעם אחת לעבודה זרה!!! פשוט הוא נלחם נגד טבעו הרע במשך 13 שנה, כפול 365 יום אם נניח שבזמן האבות ספרו לפי ימי החמה.

וביום שישי לאחר מבחן שנבחנתי במנחת חינוך כמידי חודש זה 9 שנים הודו לה', ואני מספר זאת, כי הרבה מאוד מכוח החידוש קיבלתי מכוח התמדתני בעיון במנחת חינוך, ומצווה לפרסם זאת כי זה מתנה שכאי שכל יהודי יזכה בה, לקחני יהודי צדיק ברכבו לביתי, וכשאמרתי לו חידוש זה, שאל אותי מה המסר?? והתפלאתי מה כוונתו?? ואז סיפר לי שיש לו בן אחד שלצערו נפל מדרך היהדות ואיזה המסר עליו לתת לבנו שיקבל מתוך חידוש זה בסעודת שבת?

עניתי לו, שיתכן, שיצחק השתמש באותם 13 שנים בהם עשו התגבר על נטייתו וטבעו הרעה להידבק לעבודה זרה, והעריך זאת מאוד, כי ראה את מלחמתו של בנו יום יום נגד טבעו הרע.

וייתכן שזה גם הסבר "שיצחק אהב את עשו כי ציד בפיו", שיצחק אהב את עשו כי במשך 13 שנה הצליח לצוד את יצרו

קודם ראינו מדרש שעל יצחק נכתב לשון גדלות, כשם נכתב כלפי אברהם אבינו ויעקב, כי כתוב "ויגדלו הנערים", והמדרש כותב שאכן עשו היה גדול ברוחניות כיעקב אבינו, אלא שבסוף קלקל, וביארנו שגדלותו של עשו הייתה שנלחם משך 13 שנה במסירות נפש נגד יצרו שעוד ממעי אמו נמשך כמגנט לצאת לעבודה זרה.

והשאלה הנשאלת איך נפלו גיבורים?? מדוע דווקא כאשר הגיע לגיל מצוות ונכנס בו יצר טוב, דווקא אז הוא התחיל בנפילה במשך שנתיים לאחר לימודיו, ומה קרה שבפטירת אברהם נפל לגמרי?? וכי היכן נעלם כוח התורה שלמד?? ואיפה נעלם כוח הגבורה שנלחם במסירות נפש נגד יצרו משך 13 שנה??

וייתכן לתרץ על פי המדרש, שעשו לא נימול, כי כאשר נולד היה אדמוני ופחד אביו שסכנה למולו, וכאשר גדל הילד עשו, הוא סירב לעשות ברית מילה כי טען שרצונו לעשות ברית מילה כמי שמחוייב בדבר, כשם שאברהם אבינו זקינו לא נימול עד שנצטווה על כך מאת ה', למרות שאברהם אבינו קיים את כל התורה כולה, בכל זאת המתין בכדי לקיים מצוות מילה כשהוא מצווה ועושה, ולא בדרגה נמוכה יותר שמקיים כשאינו מצווה.

וטהר לבנו - תולדות

ולכן התקרה מקדושתו, ולכן במשך שנתיים אחרי לימודי היה חוטא בסתר, כי הרגיש דחוי מלפני הבורא.

אומנם כל זמן שאברהם אבינו היה חי, היה תקווה טובה לעשו, לבא להתחזק מאברהם אבינו שיתן לו כוח ואומץ לעשות ברית מילה, **וכפי** שכתבתי בפרשת וירא שממרא שנתן עצה על המילה – אולי הסיבה שאברהם פחד למרות שהיה חזק בכבשן האש, בכדי שעשו ילמד ממנו להתגבר על פחדו לעשות ברית מילה, כי מיעקב ומיחזק לא למד כי הם נמלו בגיל 8 ימים ולא הי להם ניסיון, ואילו מישמעאל אין ללמוד כי פרא אדם.

אבל כאשר נפטר אברהם באותו יום חשך עולמו של עשו, והוא הרגיש שיותר אין לו סיכוי לתקן עצמו ולהגיע לשלימות רוחנית, ולכן עשה ביום זה את כל העבירות החמורות, ולכן מכר את הבכורה ליעקב כי כבר איבד אמונתו בתיקון עצמו.

ייתכן, שלכן יצחק כשנהיה עיוור בגלל קטורת של עבודה זרה שהקטירו נשי עשו בביתו, ביקש לברך את עשו לפני מותו, למרות שיצחק עוד חי מאז שנים רבות, בכל זאת יצחק רצה לומר לעשו אתה נשברת ונפלת כשאברהם אבינו נפטר, עכשיו עוד לפני מותי רצוני לברך אותך שתצליח להתגבר ולעשות ברית מילה, כך תצליח לתקן עצמך ולחזור להיות עשו הצדיק כבימי ילדותך, ובזכות קיום מצוות כיבוד אב שעדיין נשאר בך מימי צדקותך, אזכה שברכתי תפעל לעוררך בעוצמה לקיים מצוות מילה, וממילא תהיה ראוי לכל הברכות ברוחניות ובגשמיות.

ייתכן עוד שיצחק רימז לו שעליו לאכול קרבן פסח כפי שאכן רבקה הכינה ליצחק, והרי בן שלא נימול מעכב אביו

באכילת הפסח, ואכן יצחק אנוס היה בזה שעשו לא נימול, אבל בכל זאת יצחק רימז לעשו שימול עצמו וכך יתן לו מטעמים כאשר אהב, שיקיים מצוות אכילת פסח בשלימות, בלי פטור של אנוס על ערלות בנו.

אבל כאשר יצחק ראה שעשו הביא לו בשר כלב טרף במקום בשר טהור ושחוט, נבהל יצחק וראה גיהנום תחת עשו, שהבין שאין לעשו תקנה, כי לא רק שלא כיבד את אביו אלא גם חשב להחטיא את אביו הצדיק בבשר פיגולים רח"ל, ולכן לא היה ליצחק מה לברך את עשו, כי עיקר הברכה הייתה שיצליח להתגבר ולעשות ברית מילה, אך כשהתחנן עשו נתן לו אביו ברכה שיזכה להצר ליעקב כשיעקב חוטא כך שאולי מגזירות המן וכל זרע עשו עם ישראל יתעוררו לחזור בתשובה שלימה.

ורבקה ראתה ברוח קדשה שעשו חשב "ציצה להביא" שאם ישיג כשר יביא, ואם לא יביא טריפה, הבינה רבקה שאין מצב שעשו יזכה לברכה, ולכן דחפה את יעקב שיזכה הוא בברכות.

והברכה היא, "ויתן לך אלוקים מטל השמים", שגם אם היה עליך מידת הדין בגלל חטאיך תזכה לחזור בתשובה, כך שאפילו מידת הדין תתהפך עליך לטובה מכוח התשובה ותזכה לכל טוב בזה ובבא.

ואכן ברכה אחת היא ליצחק, וגם ברכת יצחק לעשו הייתה שאם יריד יעקב מעול תורה אזי יד עשו תגבר ותכביד על יעקב ובעצם מחמת הצרות והפחד עם ישראל יחזרו בתשובה, ויזכו שוב לברכה "ויתן לך האלוקים מטל השמים", שיחזרו בתשובה יזכו לטוב בזה ובבא.

"ואלה תולדות"

ואילו ביצחק כתוב "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק", שכלפי יצחק לא כתוב "אשר ילדה לו שרה אשת אברהם" כנכתב כלפי ישמעאל, כי יצחק התעלה מעל כל ילדי אברהם, שהתייחס בשלימות לאברהם באופן מושלם ולכן לא הוזכר שרה, להדגיש שיצחק 100 אחוז אברהם, ולכן גם כפלה זאת התורה, שלא נחשוב שבגלל שנוולד ליצחק עשו זה מוכיח שיש חוסר שלימות ביצחק בהתייחסותו המושלמת לאברהם, אלא למרות זאת יצחק הוא המשך מושלם לאברהם.

ייתכן עוד, שבכל זאת כתוב "ואלה" על תולדות יצחק, כי מצד עשו יש המשך לבני ישמעאל הרשעים, ובפרט שעיקר רשעות עשו נבעה מכך שרצה לעשות ברית מילה רק בגיל 13 כי למד זאת מישמעאל שנימול בגיל 13 ולכן דחה מילתו עד גיל זה, כפי שהארכתני בעניין במאמר הקודם.

והיות ועשו נטה מדרך אברהם אבינו שמל את יצחק המשכו המושלם בגיל 8 ימים, ונטה לדחות זאת בשנים רבות לגיל 13 כישמעאל, לכן לא זכה להתחזק בכוח אברהם ואדרבא בפטירת אברהם הוא פרץ גדר והתקלקל לגמרי, במקום להתחזק בפטירת הצדיק.

ללמדנו שעלינו להידמות בכל כוחנו בשלימות לצדיק, כי בכוח הידמותנו לצדיק זוכים אנו להתגבר על ניסיונות קשים ולהתקדש כמו שהצדיק התקדש, ואכן מצאנו דבר פלא שהלל הקפיד לדבר בלשון רבו – שמעיה ואבטליון, עד כדי כך שאפילו דיבר בטעויות הנובעות מבעיה שפתית שהייתה לרבותיו כי היו גרים כמובא במשנה בעדויות פרק א' משנה ג'.

ואכל מכל

כמו המן, בדק יצחק האם הוא מושלם בכל הטעמים כפי המן שהיה מושלם בכל הטעמים כי עולם הבא הוא שלימות, ואכן כשעם ישראל מקיים בשלימות תורה ומצוות מובטח להם שפע גשמי, **וכפי** שכתבתי בפרשת אם בחוקותי שזה לא שכר אלא זה מציאות של שלימות הבריאה, ולכן האבות הקדושים זכו לעשירות מופלגת לא כשכר אלא כי זה שלימות הבריאה שפע ברכה מאת ה', וכעין זה יופי האימהות זה שלימות הבריאה רק הוא כניסיון העושר הקשה מניסיון העוני שהיופי הפנימי יהיה מושלם כמו היופי החיצוני ולא יפגם מגאוה או מניסיון אחר מחמת היופי החיצוני.

במדדש רבה סז' ב' בשעה שנכנס עשו אצל אביו נכנסה עמו גיהנום, ואילו כשנכנס יעקב נכנס עמו גן עדן (שם סה' נב'), "ואוכל מכל" לרבי יהודה מכל מה שנברא בששת ימי בראשית, לר' נחמיה מכל טוב שהוא מתוקן לעתיד לבא, שאל עשו את יצחק מה האכילך יעקב? אמר לו איני יודע, אבל טועם הייתי טעם פת טעם בשר טעם דגים טעם חגבים טעם כל מעדנים שבעולם, וכתב רש"י תמצית המדרש - מכל טעמים שבקשתי לטעום טעמתי בו (ב"ר):

וכי מה פשר הדבר שיצחק אבינו ביקש לטעום כל טעמים שבעולם, הרי קדוש וטהור הוא?? אלא שהיות ויעקב נכנס עם ריח גן עדן, והגיש אוכל שיצחק הרגיש בו שהוא רוחני